

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B**

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 153/2013 AL COMISIEI

din 19 decembrie 2012

privind completarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012, în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare privind cerințele pentru contrapărțile centrale

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 52, 23.2.2013, p. 41)

Astfel cum a fost modificat prin:

Jurnalul Oficial

	NR.	Pagina	Data	
► M1	Regulamentul delegat (UE) 2016/822 al Comisiei din 21 aprilie 2016	L 137	1	26.5.2016

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 153/2013 AL COMISIEI**din 19 decembrie 2012****privind completarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012, în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare privind cerințele pentru contrapărțile centrale****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽²⁾, în special articolul 25 alineatul (8), articolul 26 alineatul (9), articolul 29 alineatul (4), articolul 34 alineatul (3), articolul 41 alineatul (5), articolul 42 alineatul (5), articolul 44 alineatul (2), articolul 45 alineatul (5), articolul 46 alineatul (3), articolul 47 alineatul (8) și articolul 49 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Dispozițiile prezentului regulament sunt strâns legate, deoarece se referă la cerințele organizatorice, inclusiv la ținerea evidențelor și continuitatea activității, precum și la cerințele prudențiale, inclusiv în ceea ce privește marjele, fondul de garantare, controlul riscului de lichiditate, ordinea utilizării fondurilor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, garanțiile, politica de investiții, reexaminarea modelelor, simulările de criză și testările *ex post*. În vederea asigurării coerenței între aceste dispoziții, care ar trebui să intre în vigoare în același timp, și pentru a asigura persoanelor supuse acestor obligații o imagine cuprinzătoare în privința dispozițiilor și un acces sintetic la acestea, este de dorit ca toate standardele tehnice de reglementare impuse în temeiul titlului III și al titlului IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 să fie incluse într-un singur regulament.
- (2) Având în vedere natura mondială a piețelor financiare, prezentul regulament ar trebui să țină seama de principiile pentru infrastructurile piețelor financiare, emise de Comitetul pentru sisteme de plăți și decontări și de Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare („principiile CPSS-IOSCO”), care servesc drept punct de referință la nivel mondial pentru cerințele de reglementare aplicabile contrapărților centrale (CPC).

⁽¹⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.⁽²⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

▼B

- (3) Pentru a garanta siguranța și soliditatea contrapărților centrale în orice condiții de piață, este important ca acestea să adopte proceduri prudente de gestionare a riscurilor, care să acopere în mod corespunzător toate riscurile la care contrapărțile centrale sunt sau ar putea fi expuse. În această privință, standardele de gestionare a riscurilor puse în aplicare efectiv de contrapărțile centrale ar trebui să fie mai stricte decât cele stabilite în prezentul regulament, în cazul în care acest lucru este considerat oportun în scopuri de gestionare a riscurilor.
- (4) În vederea identificării clare a unui număr limitat de concepte care decurg din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, precum și în vederea specificării termenilor tehnici necesari pentru elaborarea prezentului standard tehnic, ar trebui să fie definiți o serie de termeni.
- (5) Este important să se asigure că funcționarea ordonată a piețelor din Uniune nu este perturbată de contrapărțile centrale recunoscute din țări terțe. Din acest motiv, este esențial să se asigure că aceste contrapărți centrale recunoscute nu sunt în măsură să își coboare cerințele în materie de gestionare a riscurilor sub standardele Uniunii, lucru care ar putea avea ca rezultat arbitrajul de reglementare. Informațiile care trebuie furnizate AEVMP în legătură cu recunoașterea unei CPC dintr-o țară terță ar trebui să permită AEVMP să evalueze dacă acea CPC respectă în totalitate cerințele prudențiale aplicabile în țara terță respectivă. În plus, stabilirea echivalenței de către Comisie ar trebui să garanteze că actele cu putere de lege și normele administrative ale țării terțe sunt echivalente cu fiecare dispoziție a titlului IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și a prezentului regulament.
- (6) Pentru a asigura un nivel adecvat de protecție a investitorilor, la recunoașterea contrapărților centrale din țări terțe AEVMP poate solicita informații suplimentare față de cele strict necesare pentru a determina dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (7) Evaluarea continuă a conformității depline a unei CPC dintr-o țară terță cu cerințele prudențiale ale țării terțe respective este de datoria autorității competente a țării terțe. Informațiile care trebuie furnizate AEVMP de către CPC solicitantă dintr-o țară terță nu trebuie să aibă ca obiectiv reiterarea evaluării autorității competente din țara terță, ci garantarea faptului că CPC face obiectul unei supravegheri și al unui control al aplicării eficiente în țara terță respectivă, asigurându-se, astfel, un nivel ridicat de protecție a investitorilor.
- (8) Pentru a permite AEVMP să efectueze o evaluare completă, informațiile furnizate de CPC solicitantă dintr-o țară terță ar trebui să fie completate cu informațiile necesare pentru a evalua eficacitatea supravegherii în curs de desfășurare, a competențelor de punere în aplicare și a acțiunilor întreprinse de autoritatea competentă a țării terțe. Aceste informații trebuie să fie furnizate în temeiul acordului de cooperare încheiat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Un astfel de acord de cooperare ar trebui să garanteze că AEVMP este informată în timp util cu privire la orice măsuri de supraveghere sau de executare împotriva contrapărții centrale care solicită recunoașterea, cu privire la orice modificare a condițiilor în care a fost

▼B

acordată autorizația contrapărții centrale în cauză și cu privire la orice actualizare pertinentă a informațiilor prezentate inițial de către CPC în cadrul procesului de recunoaștere.

- (9) Cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 referitoare la organizarea ierarhică internă pentru gestionarea riscurilor trebuie precizate mai în detaliu pentru a implementa un cadru de gestionare a riscurilor care să includă structura, drepturile și responsabilitățile procesului de gestionare internă a riscurilor. Sistemele de guvernare trebuie să țină seama de diferențele regimuri privind dreptul societăților comerciale din Uniune, astfel încât să garanteze funcționarea contrapărților centrale într-un cadru juridic solid.
- (10) Pentru a garanta că o CPC implementează procedurile corespunzătoare pentru a respecta dispozițiile prezentului regulament, ale Regulamentului (UE) nr. 648/2012 și ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1249/2012 al Comisiei ⁽¹⁾, trebuie să fie specificate rolul și responsabilitățile funcției de asigurare a conformității a unei contrapărți centrale.
- (11) Este necesar să se definească în mod clar responsabilitățile consiliului de administrație și ale conducerii superioare, precum și să se stabilească cerințe minime pentru funcționarea consiliului de administrație, pentru a garanta că structura organizatorică a unei contrapărți centrale îi permite acestuia să-și presteze serviciile și să-și desfășoare activitățile în mod continuu și ordonat. De asemenea, este necesară stabilirea de lanțuri ierarhice clare și directe pentru a garanta responsabilitatea.
- (12) Pentru a asigura administrarea sănătoasă și prudentă a unei contrapărți centrale, este important ca politica sa de remunerare să descurajeze asumarea de riscuri excesive. Pentru ca politica de remunerare să producă efectele scontate, aceasta ar trebui monitorizată și analizată în mod adecvat de consiliul de administrație, care ar trebui să înființeze un comitet specific însărcinat cu supravegherea adecvată a punerii în aplicare a politicii de remunerare.
- (13) Pentru a garanta funcționarea contrapărților centrale cu un nivel de resurse umane care să le permită să își îndeplinească toate obligațiile, faptul că acestea sunt răspunzătoare pentru executarea activităților lor și faptul că autoritățile competente dispun de puncte de contact relevante în cadrul contrapărților centrale pe care le supraveghează, contrapărțile centrale ar trebui să aibă cel puțin un responsabil principal pentru risc, un responsabil principal pentru conformitate și un responsabil principal pentru tehnologie.
- (14) Contrapărțile centrale ar trebui să evalueze și să monitorizeze în mod adecvat măsura în care membrii consiliului de administrație care fac parte și din consiliile de administrație ale altor entități sunt afectați de conflicte de interese, fie în interiorul, fie în afara grupului contrapărții centrale. Dacă acest lucru nu cauzează conflicte de interese, membrii consiliului de administrație nu ar trebui să fie împiedicați să facă parte din diferite consilii de administrație.
- (15) Pentru a avea o funcție de audit eficace, o CPC trebuie să definească responsabilitățile și organizarea ierarhică ale auditorilor săi interni, pentru a se asigura că problemele relevante sunt aduse în atenția consiliului de administrație al contrapărții centrale și a autorităților competente în timp util. La stabilirea și menținerea unei funcții interne de audit ar trebui să fie definite în mod clar misiunea, independența și obiectivitatea, domeniul de aplicare și răspunderea, autoritatea, responsabilitatea și standardele de funcționare ale acesteia.

⁽¹⁾ JO L 352, 21.12.2012, p. 32.

▼B

- (16) Pentru a-și îndeplini îndatoririle în mod eficace, autoritatea competentă relevantă ar trebui să beneficieze de acces la toate informațiile necesare pentru a determina dacă CCP respectă condițiile de autorizare. Astfel de informații trebuie să fie puse la dispoziție de către CCP fără întârzieri nejustificate.
- (17) Evidențele păstrate de contrapărțile centrale ar trebui să faciliteze o cunoaștere temeinică a expunerii CCP la riscul de credit față de membrii compensatori și să permită monitorizarea riscului sistemic implicit. De asemenea, acestea ar trebui să le permită autorităților competente, AEVMP și membrilor relevanți ai Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) să reconstituie în mod adecvat procesul de compensare, pentru a evalua conformitatea cu cerințele de reglementare, inclusiv cerințele de raportare. Odată înregistrate, aceste date sunt utile și pentru contrapărțile centrale la respectarea cerințelor de reglementare și a obligațiilor față de membrii compensatori, precum și în litigii.
- (18) Datele raportate de contrapărțile centrale către registrele centrale de tranzacții ar trebui să fie înregistrate astfel încât să le permită autorităților competente să verifice conformitatea contrapărților centrale cu obligația de raportare prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și să ajungă cu ușurință la informații, în cazul în care acestea nu pot fi găsite în registrele centrale de tranzacții.
- (19) Cerințele în materie de evidență a informațiilor legate de tranzacții trebuie să utilizeze aceleași concepte utilizate și în cadrul obligației de raportare prevăzute la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, astfel încât să se asigure raportarea adecvată de către contrapărțile centrale.
- (20) Pentru a asigura continuitatea activităților comerciale în caz de perturbare, unitatea de prelucrare secundară a contrapărții centrale trebuie să fie situată la o distanță suficient de mare și într-un punct geografic suficient de diferit de unitatea primară, astfel încât să nu fie afectată de același dezastru care ar cauza indisponibilitatea unității primare. Ar trebui create scenarii pentru a analiza impactul situațiilor de criză asupra serviciilor critice, inclusiv scenarii care prevăd indisponibilitatea sistemelor în urma unui dezastru natural. Aceste analize ar trebui revizuite periodic.
- (21) Contrapărțile centrale sunt infrastructuri ale pieței financiare relevante din punct de vedere sistemic, care ar trebui să își redreseze funcțiile critice în termen de două ore, în scenariul ideal sistemele de siguranță începând procesarea imediat după producerea unui incident. De asemenea, contrapărțile centrale trebuie să garanteze, cu o probabilitate foarte ridicată, că nu vor exista date pierdute.
- (22) Este important ca situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui membru compensator să nu cauzeze pierderi semnificative altor participanți la piață. Prin urmare, contrapărțile centrale sunt obligate să acopere, prin marjele depuse de partea aflată în situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată, cel puțin o proporție relevantă din pierderea eventuală pe care CPC ar putea să o suporte în cursul procesului de închidere a pozițiilor. Ar trebui să existe norme care să determine procentul minim pe care ar trebui să îl acopere marjele pentru diferite clase de instrumente financiare. Mai mult, contrapărțile centrale ar trebui să se ghideze după o serie de principii pentru a adapta în mod

▼B

corespunzător nivelurile marjelor lor în funcție de caracteristicile fiecărui instrument financiar sau portofoliu pe care îl compensează.

- (23) Contrapărțile centrale nu ar trebui să își reducă marjele până la un nivel care să le compromită siguranța, ca urmare a existenței unui mediu puternic concurențial. Din acest motiv, calculele de determinare a marjei ar trebui să respecte cerințe specifice în privința componentelor lor de bază. În acest sens, marjele ar trebui să țină cont de o gamă completă de condiții de piață, inclusiv de perioadele de criză.

- (24) Ar trebui elaborate norme care să specifice procentajul și orizonturile de timp adecvate pentru perioada de lichidare și pentru calcularea volatilității istorice. Cu toate acestea, pentru a garanta gestionarea corespunzătoare de către contrapărțile centrale a riscurilor cu care aceste se confruntă, este de dorit să nu se precizeze abordarea pe care ar trebui să o adopte CPC la calcularea cerințelor legate de marjă pornind de la acești parametri. Din aceleași motive, contrapărțile centrale nu ar trebui să fie împiedicate să se bazeze pe diferite abordări metodologice fiabile pentru elaborarea unui sistem de stabilire a marjelor pentru un întreg portofoliu; ar trebui să li se permită să recurgă la metode bazate pe corelațiile între riscul de preț aferent instrumentului sau setului de instrumente financiare pe care îl compensează, precum și la orice metode corespunzătoare bazate pe parametri statistici de dependență echivalenți.

- (25) Pentru a stabili perioada de timp în care o CPC este expusă la riscul de piață legat de gestionarea poziției unui participant în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, CPC trebuie să ia în considerare caracteristicile relevante ale instrumentelor financiare sau ale portofoliului compensat, cum ar fi nivelul de lichiditate al acestora și dimensiunea poziției sau concentrarea acesteia. Contrapărțile centrale ar trebui să evalueze în mod prudent timpul necesar pentru închiderea completă a poziției unui participant aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată de la ultima colectare a marjelor, dimensiunea poziției și concentrarea acesteia.

- (26) Pentru a se evita crearea sau exacerbarea instabilității financiare, contrapărțile centrale trebuie, în cea mai mare măsură posibilă, să adopte metodologii de calculare a marjelor orientate spre viitor, care să limiteze probabilitatea apariției de modificări prociclice la nivelul cerințelor în materie de marje, fără a submina reziliența CPC.

- (27) Un interval de încredere mai mare în cazul instrumentelor derivate extrabursiere este, în general, justificat, deoarece produsele respective pot fi afectate de modalități mai puțin fiabile de stabilire a prețurilor și de perioade mai scurte pentru care sunt disponibile date istorice pe care să se bazeze estimările expunerii. Contrapărțile centrale ar putea compensa instrumentele derivate extrabursiere care nu sunt afectate de astfel de fenomene și au aceleași caracteristici de risc ca și instrumentele financiare derivate cotate, și ar trebui să aibă posibilitatea să compenseze produsele respective în mod sistematic, indiferent de metoda de executare.

▼B

- (28) O definiție adecvată a condițiilor de piață extreme dar plauzibile reprezintă o componentă esențială a gestionării riscurilor la nivelul contrapărților centrale. În scopul menținerii la zi a cadrului de gestionare a riscurilor la nivelul contrapărților centrale, condițiile de piață extreme dar plauzibile nu ar trebui considerate ca fiind un concept static, ci mai degrabă condiții care evoluează în timp și variază de la o piață la alta. Un scenariu de piață poate fi extrem dar plauzibil pentru o anumită CPC, fără să prezinte mare importanță pentru o altă CPC. Contrapărțile centrale ar trebui să instituie un cadru de politică internă robust pentru identificarea piețelor la care sunt expuse și să utilizeze un set minim comun de standarde pentru definirea condițiilor extreme, dar plauzibile pe fiecare piață identificată. De asemenea, contrapărțile centrale ar trebui să țină cont în mod obiectiv de potențialul apariției de presiuni simultane pe mai multe piețe.
- (29) Pentru a se asigura existența unor sisteme de guvernanță adecvate și solide, cadrul utilizat de o CPC pentru a identifica condițiile de piață extreme dar plauzibile ar trebui să fie discutat de către comitetul de risc și aprobat de consiliul de administrație. Acesta ar trebui revizuit cel puțin o dată pe an, iar rezultatele ar trebui discutate de comitetul de risc și apoi comunicate consiliului de administrație. Revizuirea ar trebui să garanteze că modificările aduse dimensiunii și concentrării expunerilor contrapărții centrale, precum și evoluțiile de pe piețele pe care funcționează aceasta sunt reflectate în definiția condițiilor de piață extreme dar plauzibile. Totuși, această revizuire nu ar trebui să înlocuiască estimarea permanentă de către CPC a gradului de adecvare a fondului său de garantare, în lumina evoluției condițiilor pieței.
- (30) Pentru a asigura gestionarea eficientă a riscului lor de lichiditate, contrapărțile centrale trebuie să aibă obligația de a stabili un cadru de gestionare a riscurilor de lichiditate. Acest cadru trebuie să depindă de natura obligațiilor care le revin și să trateze instrumentele de care dispun contrapărțile centrale pentru evaluarea riscului de lichiditate cu care se confruntă, pentru determinarea presiunilor asupra lichidității care pot apărea, precum și pentru a asigura caracterul adecvat al resurselor lor lichide.
- (31) La evaluarea caracterului adecvat al resurselor lor lichide, contrapărțile centrale ar trebui să aibă obligația de a lua în considerare dimensiunea și lichiditatea resurselor pe care le dețin, precum și posibilele riscuri de concentrare a respectivelor active. Este important ca contrapărțile centrale să fie în măsură să identifice toate tipurile principale de concentrare a riscului de lichiditate din cadrul resurselor lor, astfel încât resursele de lichidități ale contrapărților centrale să fie disponibile imediat atunci când este necesar. De asemenea, contrapărțile centrale trebuie să ia în considerare și alte riscuri care decurg din relații, interdependențe și concentrări multiple.
- (32) Întrucât lichiditățile trebuie să fie disponibile imediat pentru tranzacțiile cu decontare în ziua respectivă (*same day*) sau chiar pentru tranzacțiile executate pe durata unei singure zile (*intraday*), o CPC a putea utiliza numerar depus la banca centrală de emisiune, numerar depus la băncile comerciale solvabile, linii de credit angajate, operațiuni repo angajate, garanții foarte ușor vandabile păstrate în custodie și investiții imediat disponibile și convertibile în numerar cu mecanisme de finanțare convenite în prealabil și extrem de fiabile, chiar și în

▼B

condiții de criză a pieței. Aceste lichidități și garanții nu trebuie luate în considerare ca parte a resurselor financiare lichide prestabilite decât în anumite condiții.

- (33) În scopul de a asigura stimulentele necesare pentru ca CPC să stabilească cerințe prudente și să mențină suma respectivă la un nivel adecvat, evitându-se, în același timp, arbitrajul de reglementare, este important să se stabilească o metodologie comună pentru calcularea și menținerea unei anumite valori a resurselor proprii dedicate pe care o CPC ar trebui să o mențină în vederea includerii în ordinea utilizării fondurilor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată. Este esențial ca resursele care acoperă pierderile cauzate de situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată să fie separate și să aibă o funcție distinctă de cerințele minime de capital ale contrapărților centrale care acoperă alte riscuri la care ar putea fi expuse contrapărțile centrale.
- (34) Este important ca contrapărțile centrale să aplice o metodologie consecventă pentru calcularea resurselor proprii care urmează să fie incluse în ordinea utilizării fondurilor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, în vederea asigurării unor condiții de concurență echivalente între contrapărțile centrale. Punerea la dispoziția contrapărților centrale a libertății de a implementa o metodologie insuficient de clară ar duce la rezultate foarte diferite de la o contraparte centrală la alta, oferind astfel stimulente în favoarea arbitrajului de reglementare. Prin urmare, este esențial ca metodologia să nu le acorde contrapărților centrale această marjă de apreciere. În acest sens, ar fi indicat să existe un procentaj simplu bazat pe o măsură care să poată fi clar identificată și pe o metodologie clară, care să asigure calcularea consecventă a resurselor proprii ale contrapărților centrale ce urmează să fie incluse în ordinea utilizării fondurilor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată.
- (35) Ar trebui prevăzut un set minim de criterii pentru a se asigura că garanțiile acceptabile sunt foarte lichide și pot fi convertite în numerar rapid și cu un impact minim asupra prețurilor. Criteriile respective trebuie să se refere la emitentul garanției, la măsura în care aceasta poate fi lichidată pe piață și la gradul în care valoarea garanției este corelată cu bonitatea financiară a membrului care constituie garanția, pentru a face față eventualelor riscuri de corelare. O CPC ar trebui să aibă opțiunea de a aplica criterii suplimentare, dacă este necesar, pentru a obține nivelul dorit de soliditate.
- (36) Contrapărțile centrale ar trebui să accepte numai garanții foarte lichide, cu un risc de credit și de piață minim. Pentru a se garanta că garanțiile deținute de contrapărțile centrale rămân în permanență foarte lichide, contrapărțile centrale trebuie să stabilească politici și proceduri transparente și previzibile în vederea evaluării și a monitorizării continue a lichidității activelor acceptate ca garanție și să pună în aplicare metodologii de evaluare adecvate. În acest sens, contrapărțile centrale ar trebui să pună în aplicare și limite de concentrare având ca scop menținerea unui grad suficient de diversificare a garanțiilor, pentru a se garanta că acestea pot fi lichidate rapid, fără ca un risc de piață semnificativ să le afecteze valoarea. Pentru a-și stabili politicile în materie de garanții eligibile și limite de concentrare, contrapărțile centrale ar trebui să ia în considerare condițiile globale de disponibilitate a unor astfel de garanții, având în vedere potențialele efecte macroeconomice ale politicilor lor.

▼B

- (37) Pentru a evita riscul de corelare, membrii compensatori nu ar trebui, în general, să fie autorizați să utilizeze ca garanție propriile lor titluri de valoare sau titlurile de valoare emise de o entitate din același grup. Cu toate acestea, ar trebui ca o CPC să le poată permite membrilor compensatori să utilizeze obligațiuni garantate care sunt imune la insolvența emitentului. Garanția aferentă ar trebui, totuși, să fie segregată în mod corespunzător de emitent și să îndeplinească criteriile minime pentru acceptarea garanțiilor. Un membru compensator nu ar trebui să emită instrumente financiare în scopul principal de a fi utilizate ca garanție de către un alt membru compensator.
- (38) Pentru asigurarea siguranței contrapărților centrale, o CPC ar trebui să accepte o garanție bancară comercială numai după o evaluare aprofundată a cadrului juridic, contractual și operațional al garanției respective. Expunerile negarantate ale contrapărților centrale față de băncile comerciale ar trebui evitate. Prin urmare, garanțiile bancare comerciale pot fi acceptate numai în condiții stricte. Condițiile respective sunt îndeplinite, de obicei, pe piețele caracterizate printr-un număr mare de bănci comerciale dispuse să acorde credite membrilor compensatori nefinanciari. De aceea, în aceste cazuri ar trebui să fie permisă o limită de concentrare mai ridicată.
- (39) Pentru a-și limita riscul de piață, contrapărțile centrale ar trebui să aibă obligația de a-și evalua garanțiile cel puțin zilnic. Contrapărțile centrale ar trebui să aplice marje de ajustare prudente, care să reflecte scăderea potențială a valorii garanției în intervalul dintre data ultimei reevaluări și data până la care se poate presupune în mod rezonabil că garanția va fi lichidată în condiții de criză a pieței. Nivelul garanției ar trebui să ia în considerare și potențialele expuneri la riscuri de corelare.
- (40) Punerea în aplicare a marjelor de ajustare ar trebui să le permită contrapărților centrale să evite ajustările mari și neprevăzute ale cuantumului garanțiilor solicitate, evitându-se astfel, în măsura posibilului, efectele prociclice.
- (41) Garanțiile deținute de contrapărțile centrale nu ar trebui să axeze pe un număr limitat de emitenți sau de active, astfel încât să se evite posibilele repercusiuni semnificative asupra prețurilor în cazul lichidării garanțiilor într-o perioadă scurtă de timp. Din acest motiv, pozițiile concentrate în materie de garanții nu ar trebui să fie considerate foarte lichide.
- (42) Riscul de lichiditate, riscul de credit și riscul de piață ar trebui să fie analizate la nivel de portofoliu, precum și la nivelul fiecărui instrument financiar. Un portofoliu concentrat poate avea un efect negativ semnificativ asupra lichidității garanțiilor sau a instrumentelor financiare în care CPC își poate investi resursele financiare, deoarece este puțin probabil ca vânzarea unor poziții mari în condiții de criză a pieței să se realizeze fără a reduce prețul de pe piață. Din același motiv, garanțiile menținute de CPC ar trebui să fie monitorizate și evaluate în permanență pentru a se asigura că rămân lichide.

▼B

- (43) Piețele instrumentelor financiare derivate pe produse energetice demonstrează o interconexiune deosebit de strânsă cu piețele spot de mărfuri și pe aceste piețe ale instrumentelor derivate proporția membrilor compensatori nefinanciari este ridicată. Pe piețele respective, un număr semnificativ de participanți sunt, în același timp, și producători ai mărfii suport. Accesul la suficiente garanții pentru a susține integral garanțiile bancare comerciale ar putea presupune un efort de cesionare considerabil din partea membrilor compensatori nefinanciari a pozițiilor lor actuale sau i-ar putea împiedica pe aceștia să continue să își compenseze pozițiile în calitate de membru compensator direct al unei contrapărți centrale. Procesul respectiv ar putea cauza perturbări pe piețele energiei, atât prin prisma lichidității cât și a diversității participanților la piață. Prin urmare, aplicarea acestuia ar trebui amânată în conformitate cu un calendar bine stabilit.
- (44) Pentru a asigura o aplicare consecventă a cadrului instituit în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ar trebui ca toate sectoarele să facă obiectul unor cerințe similare în cadrul formei definitive a normelor care li se vor aplica. Societățile energetice funcționează în prezent în temeiul unui cadru bine stabilit, care va necesita timp pentru a se adapta la noile cerințe stabilite în vederea evitării efectelor negative pentru economia reală. Prin urmare, se consideră că este de dorit să se stabilească o dată de aplicare pentru aceste tipuri de piețe care să permită o tranziție adecvată de la practicile curente de pe piață, fără a afecta în mod nejustificat structura și lichiditatea pieței.
- (45) Politica de investiții a unei CPC ar trebui să acorde cel mai înalt grad de prioritate principiilor conservării capitalului și maximizării lichidităților. De asemenea, ar trebui ca politica de investiții să garanteze că nu apar conflicte de interese cu interesele comerciale ale contrapărții centrale.
- (46) Criteriile pe care instrumentele financiare ar trebui să le îndeplinească pentru a fi considerate investiții eligibile pentru contrapărțile centrale ar trebui să țină seama de principiul 16 din cadrul principiilor CPSS-IOSCO, în vederea asigurării coerenței la nivel internațional. În mod concret, o CPC ar trebui să fie obligată să aplice standarde restrictive privind emitentul instrumentului financiar, transferabilitatea instrumentului financiar și riscul de credit, de piață, de volatilitate și de schimb valutar al instrumentului financiar. Contrapărțile centrale ar trebui să se asigure că nu subminează măsurile luate pentru a limita expunerea la risc a investițiilor lor prin expuneri excesive față de orice instrument financiar, tip de instrument financiar, emitent, tip de emitent sau custode.
- (47) Utilizarea instrumentelor derivate de către o CPC o expune la riscuri suplimentare de credit și de piață și, prin urmare, este necesar să se definească un set restrictiv de circumstanțe în care o CPC își poate investi resursele financiare în instrumente financiare derivate. Având în vedere că o CPC ar trebui urmărească deținerea unei poziții neutre în raport cu riscul de piață, singurele riscuri pe care ar avea nevoie să le acopere o CPC sunt cele legate de garanțiile pe care le acceptă sau de riscurile care decurg din situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui membru compensator. Riscurile privind garanțiile acceptate de o CPC pot fi gestionate în mod satisfăcător prin intermediul marjelor de ajustare și nu se consideră necesar ca o CPC să

▼B

utilizeze instrumente financiare derivate în acest sens. O CCP nu ar trebui să recurgă la instrumente financiare derivate decât pentru gestionarea riscului de lichiditate care rezultă în urma expunerilor față de diverse monede și pentru acoperirea portofoliului unui membru compensator în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, și numai în cazul în care procedurile contrapărții centrale de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată prevăd o astfel de utilizare.

- (48) Pentru a garanta siguranța contrapărților centrale, acestea nu ar trebui să aibă dreptul de a deține numerar în depozite negarantate decât în proporții minime. La garantarea numerarului lor, contrapărțile centrale ar trebui să se asigure întotdeauna că sunt protejate în mod corespunzător împotriva riscului de lichiditate.

- (49) Este necesar să se stabilească cerințe riguroase de simulare de criză și de testare *ex post* pentru a se asigura că modelele unei contrapărți centrale, metodologiile acestora și cadrul de gestionare a riscurilor de lichiditate funcționează corespunzător, luând în considerare toate riscurile la care este expusă CPC, astfel încât aceasta să dispună în orice moment de resurse adecvate pentru a acoperi aceste riscuri.

- (50) Pentru a asigura aplicarea coerentă a cerințelor pentru contrapărțile centrale, este necesar să se stabilească dispoziții detaliate cu privire la tipurile de teste care trebuie efectuate, inclusiv simulările de criză și testările *ex post*. Este necesară o abordare bazată pe criterii pentru a ține cont de gama largă de titluri de valoare și de contracte derivate care ar putea fi compensate în viitor, pentru a reflecta diferențele dintre contrapărțile centrale în materie de abordare a activității comerciale și a gestionării riscurilor, pentru a permite ca evoluțiile viitoare și noile riscuri să fie abordate și pentru a asigura suficientă flexibilitate.

- (51) La validarea modelelor unei contrapărți centrale, a metodologiilor acestora și a cadrului de gestionare a riscului de lichiditate, este important să se recurgă la o parte independentă adecvată, astfel încât eventualele măsuri corective necesare să poată fi identificate și puse în aplicare înainte de implementare și să se evite orice conflicte importante de interese. Partea independentă ar trebui să fie separată suficient de componenta activității contrapărții centrale care elaborează, implementează și va aplica modelul sau politicile aflate în curs de evaluare și nu ar trebui să fie implicată în niciun conflict de interese. Condițiile respective ar putea fi întrunite fie de o parte internă cu o organizare ierarhică separată, fie de o parte externă.

- (52) Diverse aspecte ale resurselor financiare ale contrapărților centrale, în special acoperirea marjei, fondurile de garantare și alte resurse financiare, sunt destinate să acopere diferite scenarii și obiective. Prin urmare, este necesar să se prevadă cerințe specifice pentru a reflecta aceste obiective și pentru a asigura aplicarea consecventă la nivelul tuturor contrapărților centrale. La evaluarea acoperirii necesare, CPC nu ar trebui să realizeze compensarea bilaterală a eventualelor expuneri între membrii compensatori aflați în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, pentru a evita reducerea efectelor potențiale pe care le-ar putea avea aceste expuneri.

▼B

- (53) Diferitele tipuri de instrumente financiare pe care le poate compensa o CPC sunt supuse unei întregi game de riscuri specifice. Prin urmare, o CPC ar trebui să fie obligată să țină cont de toate riscurile relevante pentru piețele cărora le oferă servicii de compensare în modelele sale, în metodologiile acestora și în cadrul de gestionare a riscului de lichiditate, pentru a se asigura că își evaluează în mod adecvat expunerea potențială viitoare. Pentru ca aceste riscuri să fie tratate în mod corespunzător, cerințele legate de simulările de criză ar trebui să includă riscurile specifice care afectează diferitele tipuri de instrumente financiare.
- (54) Pentru ca o CPC să garanteze că modelul său de calculare a marjelor inițiale reflectă în mod adecvat expunerile sale potențiale, în plus față de testarea *ex post* zilnică a marjei sale de acoperire, care analizează caracterul adecvat al marjei apelate, aceasta trebuie să asigure și testarea *ex post* a parametrilor și a ipotezelor cheie ale modelului. Acest lucru este esențial pentru a garanta că modelele utilizate de contrapărțile centrale calculează cu precizie marja inițială.
- (55) Analiza de sensibilitate riguroasă a cerințelor de marjă ar putea dobândi o importanță sporită în cazul în care piețele sunt nelichide sau volatile și ar trebui să fie utilizată pentru a determina impactul variației parametrilor importanți ai modelului. Analiza de sensibilitate este un instrument eficace pentru examinarea deficiențelor ascunse, care nu pot fi detectate prin testare *ex post*.
- (56) În lipsa efectuării periodice de simulări de criză și testări *ex post*, s-ar putea ajunge ca resursele financiare și resursele de lichidități ale unei CPC să nu fie adecvate pentru acoperirea riscurilor efective la care este expusă CPC. Testele corespunzătoare vor permite, de asemenea, ca modelele unei CPC, metodologiile acestora și cadrul de gestionare a riscurilor de lichiditate să reacționeze prompt la piețele în continuă schimbare și la noile riscuri. Prin urmare, rezultatele testelor ar trebui utilizate cu promptitudine de contrapărțile centrale pentru a-și revizui modelele, metodologiile și cadrul de gestionare a riscului de lichiditate.
- (57) Modelarea condițiilor extreme de piață poate ajuta o CPC să stabilească limitele modelelor sale actuale, ale cadrului său de gestionare a riscurilor de lichiditate și ale resurselor financiare și de lichidități. Totuși, acest lucru impune contrapărților centrale să dea dovadă de discernământ la modelarea diferitelor piețe și produse. Simulările de criză în sens invers ar trebui să fie considerate un instrument de gestionare util, deși nu cel mai important, pentru a determina nivelul adecvat de resurse financiare.
- (58) Participarea membrilor compensatori, a clienților și a altor părți interesate relevante la testarea prin exerciții de simulare a procedurilor unei CPC în materie de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată este esențială pentru a garanta că aceștia au cunoștințele și capacitatea operațională necesare pentru a participa cu succes la gestionarea unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată. Exercițiile de simulare ar trebui să reproducă un scenariu de neîndeplinire a obligațiilor de plată, pentru a demonstra rolurile și responsabilitățile membrilor compensatori, ale clienților și ale altor părți interesate relevante. În afară de aceasta, este important ca o CPC să dispună de mecanisme adecvate care să îi permită să stabilească dacă sunt necesare măsuri corective și să identifice orice lipsă de claritate în cadrul regulilor și al procedurilor sau orice marjă de apreciere permisă de acestea. Testarea procedurilor unei CPC de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată este deosebit de

▼B

importantă în cazul în care aceasta se bazează pe membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau pe părți terțe pentru a contribui la procesul de închidere a pozițiilor, precum și în cazul în care procedurile aplicabile în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu au fost testate niciodată într-un caz real de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

- (59) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de reglementare transmise Comisiei de Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP).
- (60) AEVMP a consultat, după caz, Autoritatea bancară europeană (ABE), Comitetul european pentru risc sistemic și membrii SEBC înainte de a înainta proiectele de standarde tehnice pe care se bazează prezentul regulament. În conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe⁽¹⁾), AEVMP a organizat consultări publice deschise cu privire la aceste proiecte de standarde tehnice, a analizat potențialele costuri și beneficii aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, înființat în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I
GENERALITĂȚI

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „risc de bază” înseamnă riscul care decurge din variațiile, imperfect corelate, dintre două sau mai multe active sau contracte compensate printr-o contraparte centrală (CPC).
2. „interval de încredere” înseamnă procentul de variații ale expunerilor pentru fiecare instrument financiar compensat cu trimitere la o anumită perioadă retrospectivă pe care o CPC este obligată să îl acopere pe parcursul unei anumite perioade de lichidare;
3. „randament de comodate” înseamnă beneficiile obținute în urma deținerii în mod direct a mărfii fizice și este afectat atât de condițiile de pe piață, cât și de factori precum costurile de depozitare fizică.
4. „marje” înseamnă marjele prevăzute la articolul 41 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, care pot cuprinde marje inițiale și marje de variație;

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

▼B

5. „marje inițiale” înseamnă marjele colectate de CPC pentru a acoperi eventualele expuneri viitoare față de membrii compensatori care furnizează marja și, în cazul în care este relevant, față de contrapărțile centrale interoperabile, în intervalul dintre ultima colectare a marjei și lichidarea pozițiilor în urma situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui membru compensator sau a unei CPC interoperabile;
6. „marje de variație” înseamnă marjele colectate sau plătite pentru a reflecta expunerile actuale care rezultă în urma unor schimbări efective ale prețului pieței;
7. „riscul apariției subite a unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată” (*jump to default risk*) înseamnă riscul ca o contraparte sau un emitent să intre subit în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, înainte ca piața să fi avut timp să ia în calcul creșterea riscului de neîndeplinire a obligațiilor de plată al acestuia;
8. „perioadă de lichidare” înseamnă perioada de timp utilizată pentru calcularea marjelor estimate de către CPC ca fiind necesare pentru a-și gestiona expunerea față de un membru aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și în care CPC este expusă la riscul de piață legat de gestionarea pozițiilor membrilor aflați în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.
9. „perioadă retrospectivă” înseamnă orizontul de timp pentru calcularea volatilității istorice;
10. „anomalie de testare” înseamnă rezultatul unui test care arată că modelul sau cadrul de gestionare a riscurilor de lichiditate al unei CPC nu a dus la nivelul de acoperire dorit;
11. „risc de corelare” înseamnă riscul generat de expunerea față de o contraparte sau față de un emitent, în cazul în care garanția oferită de contrapartea respectivă sau emisă de emitentul respectiv este foarte strâns corelată cu riscul de credit al acestuia.

CAPITOLUL II

RECUNOAȘTEREA CONTRAPĂRȚILOR CENTRALE DIN ȚĂRI TERȚE

[Articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

*Articolul 2***Informații care trebuie furnizate AEVMP în vederea recunoașterii unei contrapărți centrale**

O cerere de recunoaștere depusă de o CPC cu sediul într-o țară terță conține cel puțin următoarele informații:

- (a) numele complet al persoanei juridice;
- (b) identitatea acționarilor sau a asociaților care dețin o participație calificată;
- (c) o listă a statelor membre în care intenționează să furnizeze servicii;
- (d) categoriile de instrumente financiare compensate;
- (e) detaliile care urmează să fie incluse pe site-ul AEVMP în conformitate cu articolul 88 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

▼B

- (f) detalii privind resursele sale financiare, forma și metodele prin care sunt menținute și sistemele de garantare a siguranței acestora, inclusiv procedurile de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată;
- (g) detalii privind metodologia pentru calcularea marjei și a fondului de garantare;
- (h) o listă de garanții eligibile;
- (i) o defalcare a valorilor compensate de CPC solicitantă pe fiecare monedă din Uniune compensată, în formă prospectivă, în cazul în care este necesar;
- (j) rezultatele simulărilor de criză și ale testărilor *ex post* efectuate în anul precedent datei depunerii cererii;
- (k) regulile și procedurile sale interne, cu dovezi privind deplina conformitate cu cerințele aplicabile în țara terță în cauză;
- (l) detalii referitoare la eventuale acorduri de externalizare;
- (m) detalii referitoare la acordurile de segregare și la fundamentarea juridică și forța executorie a acestora;
- (n) detalii privind condițiile de acces ale contrapărții centrale și cerințele pentru suspendarea și încetarea calității de membru;
- (o) detalii privind eventualele acorduri de interoperabilitate, inclusiv informațiile furnizate autorității competente din țara terță în scopul evaluării acordului.

CAPITOLUL III

CERINȚE ORGANIZATORICE

[Articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

*Articolul 3***Sisteme de guvernanză**

- (1) Componentele principale ale acordurilor de guvernanză ale contrapărților centrale, care definesc structura organizatorică a acestora, precum și politicile, procedurile și procesele clar precizate și bine documentate privind funcționarea consiliului de administrație și a conducerii superioare a contrapărților centrale includ următoarele elemente:
- (a) componența, rolul și responsabilitățile consiliului de administrație și ale eventualelor comitete de administrație;
 - (b) rolurile și responsabilitățile conducerii;
 - (c) structura conducerii superioare;
 - (d) raporturile ierarhice dintre conducerea superioară și consiliul de administrație;
 - (e) procedurile de numire a membrilor consiliului de administrație și a cadrelor din conducerea superioară;
 - (f) proiectarea funcțiilor de gestionare a riscurilor, de punere în conformitate și de control intern;
 - (g) procesele de asigurare a responsabilității față de părțile interesate.

▼B

(2) O CPC dispune de personal adecvat pentru a îndeplini toate obligațiile care decurg din prezentul regulament și din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. O CPC nu are personal comun cu alte entități din grup, cu excepția cazului în care acest lucru se realizează în temeiul unui acord de externalizare în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(3) O CPC stabilește lanțuri ierarhice clare, coerente și bine documentate. O CPC se asigură că funcțiile responsabilului principal pentru risc, ale responsabilului principal pentru conformitate și ale responsabilului principal pentru tehnologie sunt îndeplinite de persoane diferite, care sunt angajate de CPC căreia i s-a încredințat responsabilitatea exclusivă a realizării acestor funcții.

(4) O CPC care face parte dintr-un grup ține seama de orice implicație a apartenenței la respectivul grup asupra propriului său sistem de guvernanță, inclusiv dacă dispune de gradul necesar de independență pentru a-și îndeplini obligațiile de reglementare în calitate de persoană juridică distinctă și dacă independența i-ar putea fi compromisă de structura grupului sau de faptul că un membru al consiliului de administrație face parte, în același timp, și din consiliul de administrație al altor entități din același grup. În mod concret, o astfel de CPC ia în considerare proceduri specifice de prevenire și gestionare a conflictelor de interese, inclusiv cu privire la acordurile de externalizare.

(5) În cazul în care o CPC are un sistem de administrare dualist, rolul și responsabilitățile consiliului de administrație, astfel cum sunt stabilite în prezentul regulament și în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, se atribuie consiliului de supraveghere și directoratului, după caz.

(6) Politicile, procedurile, sistemele și controalele de gestionare a riscurilor trebuie să facă parte dintr-un cadru de guvernanță coerent și consecvent, revizuit și actualizat în mod regulat.

Articolul 4

Mecanisme de gestionare a riscurilor și de control intern

(1) O CPC trebuie să dispună de un cadru solid pentru gestionarea globală a tuturor riscurilor semnificative la care este sau ar putea fi expusă. O CPC instituie politici, proceduri și sisteme documentate care identifică, măsoară, monitorizează și gestionează astfel de riscuri. Atunci când stabilește politici, proceduri și sisteme de gestionare a riscurilor, o CPC le structurează astfel încât să se asigure că membrii compensatori gestionează în mod corespunzător și limitează riscurile pe care le prezintă pentru CPC.

(2) O CPC adoptă o perspectivă integrată și comprehensivă asupra tuturor riscurilor relevante. Acestea includ riscurile pe care le suportă CPC din partea membrilor săi compensatori și, în măsura în care este posibil, din partea clienților, precum și riscurile pe care ea însăși le prezintă pentru aceștia, și riscurile pe care le suportă și le prezintă pentru alte entități, printre altele pentru contrapărțile centrale interoperabile, sistemele de plată și de decontare a titlurilor de valoare, băncile de decontare, furnizorii de lichidități, depozitarii centrali de valori mobiliare, locurile de tranzacționare deservite de CPC și alți furnizori de servicii critice.

▼B

(3) O CPC elaborează instrumente adecvate de gestionare a riscurilor pentru a fi în măsură să gestioneze și să raporteze toate riscurile relevante. Acestea includ identificarea și gestiunea interdependențelor dintre sisteme, dintre piețe sau de alt tip. În cazul în care o CPC oferă servicii legate de compensare care prezintă un profil de risc distinct de cel al funcțiilor sale și care au potențialul de a prezenta riscuri suplimentare semnificative, CPC respectivă trebuie să gestioneze aceste riscuri suplimentare în mod corespunzător. Printre altele, poate separa din punct de vedere juridic serviciile suplimentare pe care le prestează de funcțiile sale de bază.

(4) Sistemele de guvernanță garantează că responsabilitatea și răspunderea finală pentru gestionarea riscurilor contrapărții centrale sunt asumate de consiliul de administrație al acesteia. Consiliul de administrație definește, stabilește și documentează un nivel adecvat al toleranței la risc și al capacității de asumare a riscului pentru CPC. Consiliul de administrație și conducerea superioară se asigură că politicile, procedurile și controalele contrapărții centrale sunt în acord cu toleranța la risc și capacitatea de asumare a riscului a acesteia și că abordează modul în care CPC identifică, raportează, monitorizează și gestionează riscurile.

(5) O CPC utilizează sisteme solide de informații și de control al riscurilor care îi dau posibilitatea de a obține informații în timp util și de a aplica politicile și procedurile de gestionare a riscurilor în mod corespunzător și care dau această posibilitate și membrilor săi compensatori, dacă este cazul, precum și clienților, în măsura în care este posibil. Aceste sisteme garantează cel puțin că expunerile de credit și de lichiditate sunt permanent monitorizate la nivelul contrapărții centrale, precum și la nivelul membrilor compensatori, și, în măsura în care este posibil, la nivelul clienților.

(6) O CPC se asigură că funcția de gestionare a riscurilor are autoritatea, resursele și cunoștințele de specialitate necesare, are acces la toate informațiile pertinente și este suficient de independentă față de alte funcții ale contrapărții centrale. Responsabilii principali pentru risc din cadrul contrapărții centrale pun în aplicare cadrul de gestionare a riscurilor, inclusiv politicile și procedurile stabilite de consiliul de administrație.

(7) O CPC dispune de mecanisme de control intern corespunzătoare pentru a ajuta consiliul de administrație la monitorizarea și evaluarea gradului de adecvare și de eficacitate al politicilor, al procedurilor și al sistemelor de gestionare a riscurilor ale contrapărții centrale. Aceste mecanisme includ proceduri administrative și contabile sănătoase, o funcție de conformitate solidă și o funcție independentă de audit intern și de validare sau de revizuire.

(8) Declarațiile financiare ale contrapărții centrale sunt pregătite anual și auditate de auditori legali sau de firme de audit în sensul Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 5

Politica și procedurile de conformitate

(1) O CPC stabilește, implementează și menține politici și proceduri adecvate, concepute pentru a detecta orice risc ca CPC și angajații săi să nu își respecte obligațiile care îi revin contrapărții centrale în temeiul prezentului regulament, al Regulamentului (UE) nr. 648/2012 și al Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1249/2012, precum și riscurile asociate, și pune în aplicare măsuri și proceduri adecvate pentru

⁽¹⁾ JO L 157, 9.6.2006, p. 87.

▼B

a reduce la minimum astfel de riscuri și pentru a le permite autorităților competente să își exercite efectiv competențele în temeiul acestor regulamente.

(2) O CPC se asigură că regulile, procedurile și acordurile sale contractuale sunt clare și cuprinzătoare și asigură conformitatea cu prezentul regulament, cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și cu Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1249/2012 al, precum și cu toate celelalte cerințe relevante în materie de reglementare și de supraveghere.

Regulile, procedurile și acordurile contractuale ale contrapărții centrale sunt înregistrate în scris sau pe un alt suport durabil. Aceste reguli, proceduri și acorduri contractuale, precum și orice material însoțitor trebuie să fie exacte, actualizate și ușor accesibile autorității competente, membrilor compensatori și, dacă este cazul, clienților.

O CPC identifică și analizează soliditatea regulilor, a procedurilor și a acordurilor sale contractuale. În cazul în care este necesar, în scopul acestei analize se solicită avize juridice independente. CPC dispune de un proces în vederea propunerii și a implementării de modificări ale regulilor și procedurilor sale și, înainte de a implementa orice modificare semnificativă, se consultă cu toți membrii compensatori afectați și transmite modificările propuse către autoritatea competentă.

(3) La elaborarea regulilor, a procedurilor și a acordurilor sale contractuale, o CPC ia în considerare principiile de reglementare, standardele sectorului și protocoalele de piață relevante și indică în mod clar dacă aceste practici au fost incluse în documentația care reglementează drepturile și obligațiile contrapărții centrale, ale membrilor săi compensatori și ale altor părți terțe relevante.

(4) O CPC identifică și analizează potențialele conflicte de legi și elaborează reguli și proceduri pentru a atenua riscurile juridice care rezultă din astfel de probleme. În cazul în care este necesar, în scopul acestei analize CPC solicită avize juridice independente.

Regulile și procedurile unei contrapărți centrale indică în mod clar legea care urmează să se aplice fiecărui aspect al activităților și al operațiunilor contrapărții centrale.

Articolul 6

Funcția de conformitate

(1) O CPC creează și menține o funcție de conformitate permanentă și eficace, care funcționează independent de alte funcții ale contrapărții centrale. CPC se asigură că funcția de conformitate are autoritatea, resursele și cunoștințele de specialitate necesare și are acces la toate informațiile pertinente.

Atunci când își creează funcția de conformitate, o CPC ține seama de natura, amploarea și complexitatea activităților sale comerciale, precum și de natura și de gama serviciilor și a activităților întreprinse în cadrul acestora.

▼B

- (2) Responsabilul principal pentru conformitate are cel puțin următoarele responsabilități:
- (a) monitorizarea și evaluarea periodică a gradului de adecvare și de eficacitate a măsurilor instituite în conformitate cu articolul 5 alineatul (4), precum și a acțiunilor întreprinse pentru remedierea deficiențelor legate de respectarea de către CPC a obligațiilor care îi revin;
 - (b) aplicarea politicilor și a procedurilor stabilite de cadrele de conducere superioară și de consiliul de administrație;
 - (c) acordarea de consultanță și asistență persoanelor răspunzătoare pentru prestarea serviciilor și realizarea activităților contrapărții centrale în vederea respectării obligațiilor care îi revin în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012, cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1249/2012 și cu alte cerințe de reglementare, după caz;
 - (d) informarea cu regularitate a consiliului de administrație cu privire la respectarea de către CPC și angajații săi a prezentului regulament, a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1249/2012;
 - (e) instituirea de proceduri pentru remedierea eficace a cazurilor de neconformitate;
 - (f) garantarea faptului că persoanele relevante implicate în funcția de conformitate nu sunt implicate și în prestarea serviciilor sau realizarea activităților pe care le monitorizează și că orice conflicte de interese legate de astfel de persoane sunt identificate și eliminate în mod corespunzător.

*Articolul 7***Structura organizatorică și separarea lanțurilor ierarhice**

- (1) O CPC stabilește componența, rolul și responsabilitățile consiliului de administrație și ale conducerii superioare, precum și ale eventualelor comitete de administrație. Aceste sisteme sunt clar specificate și bine documentate. Consiliul de administrație instituie cel puțin un comitet de audit și un comitet de remunerare. Comitetul de risc înființat în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 este un comitet consultativ pentru consiliul de administrație.
- (2) Consiliul de administrație își asumă cel puțin următoarele responsabilități:
- (a) stabilirea unor obiective și a unor strategii clare pentru CPC;
 - (b) monitorizarea eficace a conducerii superioare;
 - (c) instituirea unor politici de remunerare adecvate,
 - (d) înființarea și supravegherea funcției de gestionare a riscurilor;
 - (e) supravegherea funcției de conformitate și a funcției de control intern;
 - (f) supravegherea acordurilor de externalizare;
 - (g) supravegherea conformității cu toate dispozițiile prezentului regulament, ale Regulamentului (UE) nr. 648/2012, ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1249/2012 și cu toate celelalte cerințe în materie de reglementare și de supraveghere;

▼B

- (h) asigurarea responsabilității față de acționari sau proprietari și față de angajați, față de membrii compensatori și clienții acestora și față de alte părți interesate relevante.
- (3) Cadrele de conducere superioară au cel puțin următoarele responsabilități:
 - (a) asigurarea consecvenței activităților contrapărții centrale cu obiectivele și strategia acesteia, astfel cum au fost stabilite de consiliul de administrație;
 - (b) elaborarea și stabilirea unor proceduri de conformitate și de control intern care promovează obiectivele contrapărții centrale;
 - (c) revizuirea și testarea periodică a procedurilor de control intern;
 - (d) garantarea faptului că se alocă suficiente resurse pentru gestionarea riscurilor și verificarea conformității;
 - (e) implicarea activă în procesul de control al riscurilor;
 - (f) asigurarea faptului că riscurile pe care le prezintă pentru CPC compensarea și activitățile legate de compensare sunt tratate în mod corespunzător.
- (4) În cazul în care consiliul de administrație delegă sarcini comitetelor sau subcomitetelor, acesta își păstrează competența de a aproba deciziile care ar putea avea un impact semnificativ asupra profilului de risc al contrapărții centrale.
- (5) Mecanismele prin care funcționează consiliul de administrație și cadrele de conducere superioară includ procese pentru identificarea, soluționarea și gestionarea potențialelor conflicte de interese ale membrilor consiliului de administrație și ale cadrelor de conducere superioară.
- (6) O CPC dispune de lanțuri ierarhice clare și directe între consiliul său de administrație și conducerea sa superioară, pentru a se asigura că personalul de conducere superioară răspunde pentru performanțele sale. Lanțurile ierarhice pentru gestionarea riscurilor, conformitate și audit intern sunt clare și separate de lanțurile ierarhice aferente celorlalte operațiuni pe care le desfășoară CPC. Responsabil principal pentru risc răspunde fie direct în fața consiliului de administrație, fie prin intermediul președintelui comitetului de risc. Responsabilul principal pentru conformitate și funcția de audit intern răspund direct în fața consiliului de administrație.

*Articolul 8***Politica de remunerare**

- (1) Comitetul de remunerare definește și dezvoltă în continuare politica de remunerare, supraveghează implementarea acesteia de către cadrele de conducere superioară și revizuește în mod regulat funcționarea practică a acesteia. Această politică este documentată și revizuită cel puțin o dată pe an.
- (2) Politica de remunerare este concepută astfel încât să armonizeze nivelul și structura remunerației cu gestionarea prudentă a riscurilor. Politica ține seama de riscurile potențiale, precum și de riscurile existente și de rezultatele în materie de risc. Calendarele de plată sunt sensibile la orizontul temporal al riscurilor. În mod concret, în cazul remunerației variabile politica ține cont în mod corespunzător de posibilele neconcordanțe dintre performanțe și perioadele de risc și se asigură că plățile sunt reportate, după caz. Componentele fixă și variabilă ale remunerației totale sunt echilibrate și consecvente cu alinierea riscurilor.

▼B

(3) Politica de remunerare prevede că personalul implicat în funcțiile de gestionare a riscurilor, de conformitate și de audit intern este remunerat în mod independent de rezultatele economice ale contrapărții centrale. Nivelul de remunerare este adecvat din punct de vedere al responsabilității, precum și în comparație cu nivelul de remunerare din domeniile de activitate respective.

(4) Politica de remunerare face obiectul unui audit anual independent. Rezultatele acestor audituri sunt puse la dispoziția autorității competente.

*Articolul 9***Sisteme informatice**

(1) O CPC își proiectează sistemele informatice asigurându-se că acestea sunt fiabile, sigure și au capacitatea de a procesa informațiile necesare pentru ca CPC să își desfășoare activitățile și operațiunile într-un mod sigur și eficient.

Arhitectura de tehnologie a informațiilor este bine documentată. Sistemele sunt proiectate pentru a face față necesităților operaționale ale contrapărții centrale și riscurilor cu care se confruntă aceasta, sunt reziliente, inclusiv în condiții de criză a pieței, și scalabile, dacă acest lucru este necesar, pentru a prelucra informații suplimentare. CPC asigură procedurile și planificarea capacității, precum și suficiente capacități redundante pentru a permite sistemului să prelucreze toate tranzacțiile rămase înainte de sfârșitul zilei în cazul în care se produce o perturbare majoră. CPC prevede proceduri pentru introducerea de noi tehnologii, inclusiv planuri de reversie clare.

(2) Pentru a garanta un nivel ridicat de siguranță a prelucrării informațiilor și pentru a permite conectivitatea cu membrii compensatori și cu clienții contrapărții centrale, precum și cu furnizorii de servicii ai acesteia, CPC își proiectează sistemele informatice pe baza standardelor tehnice recunoscute la nivel internațional și a celor mai bune practici din sector. CPC își supune sistemele unor teste riguroase, care simulează situații de criză, înainte de utilizarea inițială, după ce au făcut schimbări semnificative și după ce a avut loc o perturbare majoră. Membrii compensatori și clienții, contrapărțile centrale interoperabile și alte părți interesate sunt implicate în mod corespunzător în conceperea și efectuarea acestor teste.

(3) O CPC menține un cadru solid de siguranță a informațiilor, prin care își gestionează în mod corespunzător riscurile în materie de siguranță a informațiilor. Cadrul include mecanisme, politici și proceduri adecvate pentru a proteja informațiile împotriva divulgării neautorizate, pentru a asigura precizia și integritatea datelor și pentru a garanta accesul la serviciile contrapărții centrale.

(4) Cadrul privind siguranța informațiilor include cel puțin următoarele elemente:

- (a) controale de acces la sistem;
- (b) măsuri de protecție adecvate împotriva pătrunderilor neautorizate și a utilizării necorespunzătoare a datelor;
- (c) dispozitive specifice pentru menținerea autenticității și a integrității datelor, inclusiv tehnici criptografice;

▼B

- (d) rețele și proceduri fiabile pentru transmiterea exactă și promptă a datelor fără perturbări majore;
 - (e) piste de audit.
- (5) Sistemele de tehnologie a informațiilor și cadrul de siguranță a informațiilor sunt revizuite cel puțin o dată pe an. Acestea fac obiectul unor evaluări de audit independente. Rezultatele evaluărilor respective se transmit consiliului de administrație și se pun la dispoziția autorității competente.

*Articolul 10***Prezentarea informațiilor**

- (1) O CPC pune la dispoziția publicului următoarele informații, cu titlu gratuit:
- (a) informații cu privire la sistemele sale de guvernanță, inclusiv următoarele:
 - (i) structura sa organizatorică, precum și principalele obiective și strategii;
 - (ii) principalele elemente ale politicii de remunerare;
 - (iii) principalele informații financiare, inclusiv cele mai recente declarații financiare auditate;
 - (b) informații cu privire la regulile sale, inclusiv următoarele:
 - (i) procedurile de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată, procedurile și textele suplimentare;
 - (ii) informațiile relevante legate de continuitatea activității;
 - (iii) informațiile privind sistemele de gestionare a riscurilor, tehnicile și performanțele contrapărții centrale în conformitate cu capitolul XII;
 - (iv) toate informațiile relevante privind proiectarea și operațiunile sale, precum și cu privire la drepturile și obligațiile membrilor compensatori și ale clienților, necesare pentru a le permite acestora să identifice în mod clar și să înțeleagă pe deplin riscurile și costurile asociate utilizării serviciilor contrapărții centrale;
 - (v) serviciile de compensare curente ale contrapărții centrale, inclusiv informații detaliate despre conținutul fiecărui serviciu;
 - (vi) sistemele, tehnicile și performanțele contrapărții centrale în materie de gestionare a riscurilor, inclusiv informații cu privire la resursele financiare, politica de investiții, sursele de date privind prețul și modelele folosite la calculul marjelor;
 - (vii) legislația și normele care reglementează:
 - 1. accesul la CPC;
 - 2. contractele încheiate de CPC cu membrii compensatori și, dacă este posibil, cu clienții;
 - 3. contractele pe care CPC le acceptă pentru compensare;
 - 4. eventualele acorduri de interoperabilitate;

▼B

5. folosirea garanțiilor și a contribuțiilor la fondul de garantare, inclusiv lichidarea pozițiilor și a garanțiilor și măsura în care garanțiile sunt protejate împotriva pretențiilor terților;

- (c) informații cu privire la garanțiile eligibile și marjele de ajustare aplicabile;
- (d) o listă a tuturor membrilor compensatori actuali, cuprinzând și criteriile de admitere, de suspendare și de ieșire pentru membrii compensatori.

În cazul în care autoritatea competentă convine împreună cu CPC că oricare dintre informațiile de la litera (b) sau (c) din prezentul alineat poate pune în pericol secretul comercial sau siguranța și soliditatea contrapărții centrale, aceasta din urmă poate decide să facă publice informațiile respective într-un mod care previne sau reduce aceste riscuri, sau să nu facă publice astfel de informații.

(2) O CPC prezintă publicului, cu titlu gratuit, informații referitoare la orice modificare importantă a sistemului său de guvernanță, a obiectivelor, strategiilor și politicilor sale cheie, precum și a regulilor și procedurilor sale aplicabile.

(3) Informațiile pe care CPC trebuie să le facă publice pot fi consultate pe site-ul său. Informațiile sunt disponibile în cel puțin una dintre limbile folosite în mod obișnuit în sfera finanțelor internaționale.

Articolul 11

Audit intern

(1) O CPC stabilește și menține o funcție de audit intern care este separată și independentă de celelalte funcții și activități ale sale și care are următoarele sarcini:

- (a) stabilește, implementează și menține un plan de audit pentru examinarea și evaluarea caracterului adecvat și a eficacității sistemelor, a mecanismelor de control intern și a sistemelor de guvernanță ale CPC;
- (b) emite recomandări pe baza rezultatelor activității efectuate în conformitate cu litera (a);
- (c) verifică respectarea recomandărilor respective;
- (d) raportează problemele de audit intern consiliului de administrație.

(2) Funcția de audit intern dispune de autoritatea, resursele, cunoștințele de specialitate necesare și are acces la toate documentele relevante pentru executarea funcțiilor sale. Aceasta trebuie să fie suficient de independentă față de conducere și să fie direct subordonată consiliului de administrație.

(3) Auditul intern evaluează eficacitatea proceselor de gestionare a riscurilor și a mecanismelor de control ale contrapărții centrale în mod proporțional cu riscurile cu care se confruntă diferitele linii de activitate și independent de domeniile de activitate evaluate. Funcția de audit intern are acces la informațiile necesare pentru a analiza toate activitățile și operațiunile, procesele și sistemele contrapărții centrale, inclusiv activitățile externalizate.

▼B

(4) Evaluările de audit intern se bazează pe un plan de audit cuprinzător, care este revizuit și prezentat autorității competente cel puțin o dată pe an. CPC se asigură că pot fi efectuate audituri speciale în mod punctual și într-un termen scurt. Planificarea și revizuirea auditului este aprobată de consiliul de administrație.

(5) Operațiunile de compensare, procesele de gestionare a riscurilor, mecanismele de control intern și conturile unei contrapărți centrale fac obiectul auditului independent. Cel puțin o dată pe an se realizează audituri independente.

CAPITOLUL IV

EVIDENȚA DATELOR

[Articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

*Articolul 12***Cerințe generale**

(1) O CPC păstrează evidențe pe un suport durabil, care să permită transmiterea informațiilor către autoritățile competente, AEVMP și membrii relevanți ai SEBC, într-o formă și într-un mod care să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) fiecare etapă principală a prelucrării efectuate de CPC poate fi reconstituită;
- (b) este posibilă înregistrarea, trasabilitatea și extragerea conținutului inițial al unei înregistrări, înainte de orice corecturi sau alte modificări;
- (c) există măsuri pentru a preveni modificarea neautorizată a înregistrărilor;
- (d) există măsuri corespunzătoare pentru a asigura siguranța și confidențialitatea datelor înregistrate;
- (e) în sistemul de evidență a datelor este încorporat un mecanism de identificare și de corectare a erorilor;
- (f) în cadrul sistemului de evidență a datelor se asigură recuperarea rapidă a înregistrărilor în cazul unei avarii a sistemului.

(2) În cazul în care înregistrările sau informațiile sunt mai recente de șase luni, acestea sunt puse la dispoziția autorităților enumerate la alineatul (1) cât mai curând posibil și cel mai târziu până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează zilei primirii unei cereri din partea autorităților competente.

(3) În cazul în care înregistrările sau informațiile sunt mai vechi de șase luni, acestea sunt puse la dispoziția autorităților enumerate la alineatul (1) cât mai curând posibil și în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea unei cereri din partea autorității relevante.

(4) În cazul în care înregistrările prelucrate de CPC conțin date cu caracter personal, CPC ține cont de obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și al Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

▼B

(5) În cazul în care o CPC ține evidența datelor într-un loc situat în afara Uniunii, aceasta se asigură că autoritatea competentă, AEVMP și membrii relevanți ai SEBC au acces la înregistrări în aceeași măsură și în aceleași perioade ca și în cazul în care acestea ar fi păstrate pe teritoriul Uniunii.

(6) Fiecare CPC desemnează persoanele relevante care pot oferi autorităților competente, în termenul stabilit la alineatele (2) și (3) pentru transmiterea înregistrărilor relevante, explicații privind conținutul evidențelor sale.

(7) Toate evidențele pe care o CPC este obligată să le păstreze în temeiul prezentului regulament pot fi inspectate de către autoritatea competentă. O CPC permite accesul autorității competente care solicită acest lucru la evidențele obligatorii în conformitate cu articolele 13 și 14, prin flux direct de date.

Articolul 13

Evidența tranzacțiilor

(1) O CPC păstrează evidența tuturor tranzacțiilor aferente tuturor contractelor pe care le compensează și se asigură că evidențele sale cuprind toate informațiile necesare pentru a realiza o reconstrucție completă și exactă a procesului de compensare pentru fiecare contract și că fiecare înregistrare privind fiecare tranzacție este identificabilă în mod unic și poate fi căutată cel puțin în funcție de toate câmpurile legate de CPC, CPC interoperabilă, membru compensator, client – dacă acesta este cunoscut de către CPC – și instrument financiar.

(2) De îndată ce primește informațiile relevante, o CPC efectuează și actualizează, în legătură cu fiecare tranzacție primită pentru compensare, o înregistrare care cuprinde următoarele detalii:

- (a) prețul, rata sau *spread*-ul și cantitatea;
- (b) capacitatea de compensare, care indică dacă tranzacția a avut ca obiect cumpărarea sau vânzarea din perspectiva înregistrării efectuate de CPC;
- (c) identificarea instrumentului;
- (d) identificarea membrului compensator;
- (e) identificarea locului în care a fost încheiat contractul;
- (f) data și ora interpunerii contrapărții centrale;
- (g) data și ora încetării contractului;
- (h) condițiile și modalitatea de decontare;
- (i) data și ora decontării sau a cumpărării impuse aferente tranzacției și gradul în care sunt aplicabile următoarele detalii:
 - (i) data și ora la care contractul a fost încheiat inițial;
 - (ii) condițiile și părțile inițiale ale contractului;

▼B

- (iii) identificarea contrapărții centrale interoperabile care compensează o componentă a tranzacției, dacă este cazul;
- (iv) identitatea clientului, inclusiv a clienților indirecti, dacă este cunoscută de CPC, și, în cazul renunțării, identificarea părții care a transferat contractul.

*Articolul 14***Evidența pozițiilor**

(1) O CPC păstrează evidența pozițiilor deținute de fiecare membru compensator. Se păstrează evidențe separate pentru fiecare cont ținut în conformitate cu articolul 39 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, iar CPC se asigură că evidențele sale cuprind toate informațiile necesare pentru a realiza o reconstituire cuprinzătoare și exactă a tranzacțiilor care au stabilit poziția și că fiecare înregistrare este identificabilă și poate fi căutată cel puțin în funcție de toate câmpurile legate de CPC, CPC interoperabilă, membru compensator, client – dacă acesta este cunoscut de către CPC – și instrument financiar.

(2) La sfârșitul fiecărei zile lucrătoare, o CPC efectuează înregistrări referitoare la fiecare poziție, care cuprind următoarele detalii, în măsura în care acestea sunt legate de poziția în cauză:

- (a) identificarea membrului compensator, a clientului – dacă este cunoscut de CPC – și a eventualelor contrapărți centrale interoperabile care mențin astfel de poziții, dacă este cazul;
- (b) semnul poziției;
- (c) calculul zilnic al valorii poziției, indicând prețurile la care sunt evaluate contractele, precum și orice alte informații relevante.

(3) O CPC realizează și actualizează permanent o evidență a valorilor marjelor, a contribuțiilor la fondul de garantare și a altor resurse financiare menționate la articolul 43 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, cerute de CPC, și a sumei corespunzătoare depuse efectiv de membrul compensator la sfârșitul zilei, precum și a modificărilor sumei respective care pot apărea pe parcursul unei singure zile, în legătură cu fiecare membru compensator și cu fiecare cont de client, dacă este cunoscut de CPC.

*Articolul 15***Evidența comercială**

(1) O CPC păstrează o evidență adecvată și ordonată a activităților legate de organizarea sa comercială și la nivel intern.

(2) Înregistrările realizate în cadrul evidenței menționate la alineatul (1) se efectuează de fiecare dată când are loc o modificare importantă a documentelor relevante și trebuie să includă cel puțin:

- (a) organigrama consiliului de administrație și organigramele comitetelor relevante, organigrama unității de compensare, a unității de gestionare a riscurilor și ale tuturor celelalte unități sau diviziuni relevante;

▼B

- (b) identitatea acționarilor sau a asociaților, direcți sau indirecti, persoane fizice sau juridice, care dețin participații calificate, precum și valoarea respectivelor participații;
- (c) documentele care atestă politicile, procedurile și procesele obligatorii în temeiul capitolului III și al articolului 29;
- (d) procesele-verbale ale reuniunilor consiliului de administrație și, dacă este cazul, ale reuniunilor subcomitetelor consiliului de administrație și ale comitetelor cadrelor de conducere superioară;
- (e) procesele-verbale ale reuniunilor comitetului de risc;
- (f) procesele-verbale ale grupurilor de consultare cu membrii compensatori și cu clienții, dacă există astfel de grupuri;
- (g) rapoartele de audit intern și extern, rapoartele privind gestionarea riscurilor, rapoartele de conformitate și rapoartele întocmite de societăți de consultanță, inclusiv răspunsurile din partea conducerii;
- (h) politica de continuitate a activității și planul de redresare în caz de dezastru, obligatorii în conformitate cu articolul 17;
- (i) planul de lichiditate și rapoartele zilnice de lichiditate, obligatorii în conformitate cu articolul 32;
- (j) evidențele care reflectă toate activele și pasivele, precum și conturile de capital, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (k) reclamațiile primite, cu informații privind numele, adresa și numărul de cont al reclamantului; data la care a fost primită reclamația; numele tuturor persoanelor identificate în reclamație; o descriere a naturii reclamației; modul de soluționare a plângerii și data la care a fost soluționată plângerea;
- (l) evidențele privind orice întrerupere a serviciilor sau orice disfuncționalitate, inclusiv un raport detaliat privind cronologia, efectele și acțiunile de remediere;
- (m) evidențe privind rezultatele testărilor *ex post* și ale simulărilor de criză efectuate;
- (n) comunicări scrise cu autoritățile competente, AEVMP și membrii relevanți ai SEBC;
- (o) avizele juridice primite în conformitate cu capitolul III;
- (p) dacă este cazul, documentația privind acordurile de interoperabilitate cu alte contrapărți centrale;
- (q) informațiile menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (b) punctul (vii) și alineatul (1) litera (d);
- (r) documentele relevante care descriu dezvoltarea unor noi inițiative comerciale.

Articolul 16

Evidența datelor raportate către un registru central de tranzacții

O CPC identifică și păstrează toate informațiile și datele care trebuie raportate în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, împreună cu o înregistrare a datei și a orei la care este raportată tranzacția.

CAPITOLUL V

CONTINUITATEA ACTIVITĂȚII

[Articolul 34 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Articolul 17

Strategie și politică

(1) O CPC dispune de o politică de continuitate a activității și de un plan de redresare în caz de dezastru, care sunt aprobate de consiliul de administrație. Politica de continuitate a activității și planul de redresare în caz de dezastru fac obiectul unor evaluări independente care sunt raportate consiliului de administrație.

(2) Politica de continuitate a activității identifică toate funcțiile operaționale critice și sistemele conexe și cuprinde strategia, politica și obiectivele adoptate de CPC pentru a asigura continuitatea acestor funcții și sisteme.

(3) Politica de continuitate a activității ține seama de legăturile externe și de interdependențele din cadrul infrastructurii financiare, inclusiv de locurile de tranzacționare compensate de CPC, de sistemele de plată și de decontare a titlurilor de valoare, de instituțiile de credit utilizate de CPC sau de o CPC cu care aceasta are legături. De asemenea, politica de continuitate a activității ține seama de funcțiile sau serviciile critice care au fost externalizate către furnizori terți.

(4) Politica de continuitate a activității și planul de redresare în caz de dezastru cuprind sisteme clar definite și documentate care urmează să fie utilizate în eventualitatea apariției unei situații de urgență legate de continuitatea activității, a unui dezastru sau a unei crize, concepute în așa fel încât să asigure un nivel minim de îndeplinire a funcțiilor critice.

(5) Planul de redresare în caz de dezastru identifică și include momentele de la care se pot reconstitui datele în urma unei întreruperi (*recovery point objectives* – RPO) și intervalele maxime de redresare în urma unei întreruperi (*recovery time objectives* – RTO) pentru funcțiile critice și determină cea mai potrivită strategie de redresare pentru fiecare dintre aceste funcții. Acordurile de acest fel sunt concepute astfel încât să garanteze că, în scenarii extreme, funcțiile critice sunt îndeplinite la timp și nivelurile de serviciu convenite sunt respectate.

(6) Politica de continuitate a activității unei contrapărți centrale identifică intervalul maxim acceptabil în care funcțiile și sistemele critice ar putea fi inutilizabile. Intervalul maxim de redresare a funcțiilor critice ale contrapărții centrale care trebuie inclus în politica de continuitate a activității nu trebuie să depășească 2 ore. Indiferent de împrejurări, procedurile și plățile de la sfârșitul zilei se finalizează la ora și în ziua stabilită.

▼B

(7) La determinarea intervalelor de redresare pentru fiecare funcție, o CPC ia în considerare impactul potențial global asupra eficienței pieței.

*Articolul 18***Analiza impactului asupra activităților**

(1) O CPC realizează o analiză a impactului asupra activităților, concepută în vederea identificării funcțiilor operaționale care sunt esențiale pentru a asigura prestarea serviciilor sale. Analiza ține cont de importanța acestor funcții pentru alte instituții și funcții din cadrul infrastructurii financiare.

(2) O CPC utilizează o analiză de risc pe bază de scenarii, concepută pentru a identifica modul în care diferite scenarii afectează riscurile la adresa funcțiilor sale operaționale critice.

(3) La evaluarea riscurilor, o CPC ia în considerare dependența de furnizorii externi, inclusiv de serviciile de utilități publice. O CPC ia măsuri pentru a gestiona astfel de relații de dependență prin mecanisme contractuale și organizatorice adecvate.

(4) Analiza impactului activităților și analiza scenariilor sunt actualizate constant și sunt revizuite cel puțin o dată pe an și după fiecare incident sau modificare organizatorică semnificativă. Analizele iau în considerare toate evoluțiile relevante, inclusiv evoluția pieței și a tehnologiilor.

*Articolul 19***Redresarea în caz de dezastru**

(1) O CPC dispune de mecanisme care asigură continuitatea funcțiilor sale critice pe baza unor scenarii de dezastru. Aceste mecanisme abordează cel puțin disponibilitatea resurselor umane adecvate, intervalul maxim de indisponibilitate a funcțiilor critice, precum și mecanismul de transfer automat (*fail over*) și reluarea activității într-un sediu secundar.

(2) O CPC menține un sediu de prelucrare secundar care are capacitatea de a asigura continuitatea tuturor funcțiilor critice ale contrapărții centrale în mod identic cu sediul primar. Sediul secundar are un profil de risc geografic diferit de cel al sediului primar.

(3) O CPC menține sau are acces imediat la un sediu secundar de activitate, cel puțin pentru a permite personalului să asigure continuitatea serviciului în cazul în care sediul principal de desfășurare a activității nu este disponibil.

(4) CPC ia în considerare necesitatea unor sedii de prelucrare suplimentare, în special în cazul în care diversitatea profilurilor de risc ale sediului primar și al celui secundar nu oferă suficiente asigurări că obiectivele de continuitate a activității contrapărții centrale vor fi îndeplinite în toate scenariile.

▼B*Articolul 20***Testarea și monitorizarea**

(1) O CPC își testează și își monitorizează politica de continuitate a activității și planul de redresare în caz de dezastru la intervale regulate și după ce s-au produs modificări sau schimbări semnificative ale sistemelor sau ale funcțiilor legate de acestea, pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor declarate ale politicii de continuitate a activității, inclusiv a obiectivului legat de intervalul maxim de redresare de 2 ore. Testele sunt planificate și documentate.

(2) Testarea politicii de continuitate a activității și a planului de redresare în caz de dezastru îndeplinește următoarele condiții:

- (a) implică scenarii de dezastre la scară mare și comutări între sediul primar și cel secundar;
- (b) presupune implicarea membrilor compensatori, a furnizorilor externi și a instituțiilor relevante din infrastructura financiară, față de care au fost identificate interdependențe în politica de continuitate a activității.

*Articolul 21***Mentenanța**

(1) O CPC își reexaminează și actualizează periodic politica de continuitate a activității pentru a include toate funcțiile critice și strategia de redresare care i se potrivește cel mai bine.

(2) O CPC își reexaminează și actualizează periodic planul de redresare în caz de dezastru pentru a include strategia de redresare cea mai potrivită pentru toate funcțiile critice.

(3) Actualizările politicii de continuitate a activității și a planului de redresare în caz de dezastru iau în considerare rezultatele testelor și ale recomandărilor formulate în urma evaluărilor independente și a altor evaluări, precum și ale autorităților competente. Contrapărțile centrale își revizuiesc politica de continuitate a activității și planul de redresare în caz de dezastru după fiecare perturbare semnificativă, în scopul de a determina cauzele și eventualele îmbunătățiri care trebuie aduse operațiunilor contrapărții centrale, politicii de continuitate a activității și planului de redresare în caz de dezastru.

*Articolul 22***Gestionarea crizelor**

(1) O CPC dispune de o funcție de gestionare a crizelor care să acționeze în caz de urgență. Procedura de gestionare a crizelor este clară și documentată în scris. Consiliul de administrație monitorizează funcția de gestionare a crizelor și primește și examinează în mod regulat rapoarte pe această temă.

▼B

(2) Funcția de gestionare a crizelor conține proceduri bine structurate și clare pentru gestionarea comunicărilor de criză interne și externe în timpul unei situații de criză.

(3) În urma unei situații de criză, CPC efectuează o analiză a modului în care a gestionat criza. Analiza cuprinde, atunci când este cazul, contribuții ale membrilor compensatori și ale altor părți interesate externe.

*Articolul 23***Comunicarea**

(1) O CPC dispune de un plan de comunicare care consemnează în scris modalitatea prin care cadrele de conducere superioară, consiliul de administrație și părțile interesate externe, inclusiv autoritățile competente, membrii compensatori, clienții, agenții de decontare, sistemele de decontare și de plată a titlurilor de valoare și locurile de tranzacționare, vor fi informate corespunzător pe parcursul unei crize.

(2) Analiza scenariilor, analiza de risc, reexaminările și rezultatele monitorizării și ale testelor se raportează consiliului de administrație.

CAPITOLUL VI

MARJE

[Articolul 41 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

*Articolul 24***Procentaje**

(1) O CPC calculează marjele inițiale necesare pentru a acoperi expunerile rezultate din evoluțiile pieței pentru fiecare instrument financiar garantat la nivel de produs, pe parcursul perioadei definite la articolul 25 și presupunând un orizont de timp pentru lichidarea poziției astfel cum este definit la articolul 26. Pentru calcularea marjelor inițiale, CPC respectă cel puțin următoarele intervale de încredere:

- (a) pentru instrumentele financiare derivate extrabursiere, 99,5 %;
- (b) pentru instrumente financiare, altele decât instrumentele financiare derivate extrabursiere, 99 %.

(2) Pentru determinarea intervalului de încredere adecvat pentru fiecare categorie de instrumente pe care le compensează, o CPC ține seama, în plus, cel puțin de următorii factori:

- (a) complexitatea și nivelul incertitudinilor în materie de prețuri care caracterizează categoria de instrumente financiare, care ar putea limita valabilitatea calculului marjei inițiale și al marjei de variație;
- (b) caracteristicile de risc ale categoriei de instrumente financiare, care pot include, dar nu se limitează la volatilitate, durată, lichiditate, caracteristici neliniare ale prețurilor, riscul de apariție subită a unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată și riscul de corelare (*wrong way risk*);
- (c) măsura în care alte mecanisme de control al riscului nu limitează în mod adecvat expunerile de credit;

▼B

(d) efectul de levier caracteristic categoriei de instrumente financiare, inclusiv dacă clasa de instrumente financiare prezintă o volatilitate semnificativă, dacă este foarte concentrată la nivelul câtorva actori de pe piață sau dacă ar putea fi dificil de închis.

(3) CPC informează autoritatea competentă și membrii săi compensatori în legătură cu criteriile luate în considerare pentru a determina procentul aplicat la calcularea marjelor pentru fiecare clasă de instrumente financiare.

(4) În cazul în care o CPC compensează instrumente derivate extrabursiere care au aceleași caracteristici de risc ca și instrumentele derivate executate pe piețe reglementate sau pe o piață echivalentă dintr-o țară terță, aceasta poate folosi pentru aceste contracte, pe baza unei evaluări a factorilor de risc enumerați la alineatul (2), un interval de încredere diferit, de cel puțin 99 %, cu condiția ca riscurile contractelor cu instrumente derivate extrabursiere pe care le compensează să fie atenuate în mod corespunzător prin utilizarea unui astfel de interval de încredere, iar condițiile de la alineatul (2) să fie respectate.

*Articolul 25***Orizontul de timp pentru calcularea volatilității istorice**

(1) O CPC se asigură că, în conformitate cu metodologia modelelor sale și cu procesul său de validare, stabilit în conformitate cu capitolul XII, marjele inițiale acoperă, cel puțin pentru intervalul de încredere definit la articolul 24 și pentru perioada de lichidare definită la articolul 26, expunerile rezultate din volatilitatea istorică determinată pe baza datelor din ultimele 12 luni cel puțin.

O CPC se asigură că datele utilizate pentru calcularea volatilității istorice reflectă o gamă completă de condiții de piață, inclusiv perioadele de criză.

(2) O CPC poate utiliza orice alt orizont de timp pentru calcularea volatilității sale istorice, cu condiția ca utilizarea orizontului de timp respectiv să aibă ca rezultat cerințe de marjă cel puțin la fel de ridicate ca cele obținute prin aplicarea orizontului de timp definit la alineatul (1).

(3) Parametrii de marjă pentru instrumente financiare fără o perioadă de observație istorică se bazează pe ipoteze conservatoare. O CPC adaptează fără întârziere metoda de calculare a marjelor necesare în funcție de analiza prețului istoric al noilor instrumente financiare.

*Articolul 26***Orizonturile de timp pentru perioada de lichidare****▼M1**

(1) În sensul articolului 41 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, CPC determină orizonturile de timp adecvate pentru perioada de lichidare în funcție de caracteristicile instrumentului financiar de compensat, ale tipului de cont în care este deținut instrumentul financiar, ale pieței pe care acesta este tranzacționat și de următoarele orizonturi de timp minime pentru perioada de lichidare:

(a) cinci zile lucrătoare pentru instrumente financiare derivate extrabursiere;

▼ **M1**

- (b) două zile lucrătoare pentru instrumente financiare deținute în conturi, care nu îndeplinesc condițiile menționate la litera (c), altele decât instrumentele financiare derivate extrabursiere;
- (c) o zi lucrătoare pentru instrumente financiare deținute în conturi colective sau în conturi individuale, altele decât cele derivate extrabursiere, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (i) CPC ține registre separate pentru pozițiile fiecărui client, cel puțin la sfârșitul fiecărei zile, calculează marjele pentru fiecare client și colectează cuantumul aferent marjelor brute aplicabile fiecărui client;
 - (ii) CPC cunoaște identitatea tuturor clienților;
 - (iii) pozițiile deținute în conturi nu aparțin întreprinderilor care fac parte din același grup ca și membrul compensator;
 - (iv) pentru fiecare cont, CPC măsoară expunerea și calculează cerințele de marjă inițiale și de variație, pe baza prețurilor și a pozițiilor actualizate, în timp cvasireal și la interval de cel puțin o oră pe parcursul zilei;
 - (v) în cazul în care CPC nu alocă tranzacții noi fiecărui client pe parcursul unei zile, aceasta colectează marjele în decurs de o oră dacă cerințele de marjă respective, calculate conform punctului (iv), sunt mai mari decât 110 % din garanția reală prevăzută în capitolul X, disponibilă și actualizată, cu excepția situației în care cuantumul marjelor de pe durata zilei care trebuie plătite CPC nu este semnificativ față de cuantumul predefinit stabilit de către aceasta și avizat de autoritatea competentă, și în măsura în care marjele aferente tranzacțiilor alocate anterior clienților sunt calculate și colectate separat de cele pentru tranzacțiile care nu sunt alocate pe parcursul zilei.
- (2) În toate cazurile, pentru a determina orizonturile de timp adecvate pentru perioada de lichidare, CPC evaluează și însumează cel puțin următoarele:
 - (a) perioada cea mai lungă care poate trece de la ultima colectare a marjelor până la declararea situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către CPC sau până la declanșarea procesului de gestionare a situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către CPC;
 - (b) perioada estimată ca fiind necesară pentru a concepe și executa strategia de gestionare a situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui membru compensator în funcție de particularitățile fiecărei categorii de instrumente financiare, inclusiv de nivelul de lichiditate și de dimensiunea și concentrarea pozițiilor, precum și în funcție de piețele la care va recurge CPC pentru a închide sau a acoperi complet pozițiile unui membru compensator;
 - (c) după caz, perioada necesară pentru acoperirea riscului de contraparte la care este expusă CPC.

▼B

(3) La evaluarea perioadelor definite la alineatul (2), CPC examinează cel puțin factorii indicați la articolul 24 alineatul (2) și perioada de timp pentru calcularea volatilității istorice, astfel cum este definită la articolul 25.

(4) În cazul în care o CPC compensează instrumente derivate extrabursiere care au aceleași caracteristici de risc ca și produsele derivate executate pe piețe reglementate sau pe o piață echivalentă a unei țări terțe, aceasta poate utiliza pentru perioada de lichidare un orizont de timp diferit de cel menționat la alineatul (1), cu condiția să poată demonstra autorităților competente că:

(a) un astfel de orizont de timp ar fi mai adecvat decât cel menționat la alineatul (1), având în vedere caracteristicile specifice ale instrumentelor derivate extrabursiere relevante;

▼M1

(b) orizontul de timp respectiv este de cel puțin două zile lucrătoare, sau de o zi lucrătoare în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (c).

▼B*Articolul 27***Stabilirea marjelor de portofoliu**

(1) O CPC poate permite operațiuni de compensare sau reduceri ale marjei necesare pentru toate instrumentele financiare pe care le compensează, dacă există o corelație semnificativă și fiabilă sau un parametru statistic de dependență echivalent între riscul de preț al unui instrument financiar sau al unui set de instrumente financiare și riscul de preț al altor instrumente financiare.

(2) CPC își documentează abordarea privind stabilirea marjelor de portofoliu și prevede cel puțin ca corelația sau parametrul statistic de dependență echivalent dintre două sau mai multe instrumente financiare compensate, să își dovedească fiabilitatea pe perioada retrospectivă calculată în conformitate cu articolul 25 și să manifeste reziliență în scenariile de criză istorice sau ipotetice. CPC demonstrează că există o justificare economică pentru relația dintre prețuri.

(3) Toate instrumentele financiare cărora li se aplică o marjă de portofoliu sunt acoperite de același fond de garantare. Prin derogare, dacă o CPC poate demonstra în prealabil autorității sale competente și membrilor săi compensatori cum ar urma să fie alocate pierderile potențiale între diferite fonduri de garantare și a stabilit în cadrul regulilor sale dispozițiile necesare în acest sens, instrumentelor financiare acoperite de fonduri de garantare diferite li se poate aplica o marjă de portofoliu.

(4) În cazul în care marjele de portofoliu acoperă mai multe instrumente, valoarea reducerilor aplicate marjelor nu trebuie să depășească 80 % din diferența dintre suma marjelor pentru fiecare produs, calculată individual, și marja calculată pe baza unei estimări a expunerii pentru portofoliul combinat. Dacă CPC nu este expusă niciunui risc potențial prin reducerea marjei, aceasta poate aplica o reducere de până la 100 % din respectiva diferență.

▼B

(5) Reducerile marjelor legate de utilizarea marjelor de portofoliu fac obiectul unui program de simulări de criză în conformitate cu capitolul XII.

*Articolul 28***Caracterul prociclic**

(1) O CPC se asigură că politica sa în materie de selectare și revizuire a intervalului de încredere, a perioadei de lichidare și a perioadei retrospective are ca rezultat impunerea unor cerințe de marjă orientate spre viitor, stabile și prudente, care limitează tendințele prociclice, în așa fel încât soliditatea și securitatea financiară a contrapărții centrale să nu fie afectate negativ. Aceasta include evitarea, pe cât posibil, a schimbărilor perturbatoare sau radicale ale cerințelor de marjă și instituirea de proceduri transparente și previzibile pentru adaptarea cerințelor de marjă ca răspuns la evoluțiile condițiilor de piață. În acest sens, CPC recurge la cel puțin una dintre următoarele opțiuni:

- (a) aplicarea unei marje tampon de cel puțin 25 % din marjele calculate cărora le permite să fie temporar epuizate în perioadele în care cerințele de marjă calculate cresc semnificativ;
- (b) atribuirea unei ponderi de cel puțin 25 % observațiilor făcute în situații de criză pe parcursul perioadei retrospective calculate în conformitate cu articolul 26;
- (c) asigurarea faptului că cerințele sale legate de marjă nu sunt inferioare celor care ar fi calculate utilizând volatilitatea estimată pe parcursul unei perioade retrospective istorice de 10 ani.

(2) Atunci când o CPC revizuieste parametrii modelului de calculare a marjei pentru a reflecta mai bine condițiile actuale de piață, aceasta ține seama de eventualele efecte prociclice ale unei astfel de revizuii.

CAPITOLUL VII

FONDUL DE GARANTARE

[Articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

*Articolul 29***Cadru și guvernanză**

(1) Pentru a stabili dimensiunea minimă a fondului de garantare și valoarea minimă a celorlalte resurse financiare necesare pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolele 42 și 43 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ținând seama de interdependențele din cadrul grupului, o CPC implementează un cadru de politică internă care definește tipurile de condiții de piață extreme dar plauzibile care ar putea să o expună la cel mai mare nivel de risc.

(2) Cadrul include o declarație care prezintă modul în care CPC definește condițiile de piață extreme dar plauzibile. Acesta este integral documentat și este păstrat în conformitate cu articolul 12.

▼B

(3) Cadrul este discutat de comitetul de risc și aprobat de consiliul de administrație. Soliditatea cadrului și capacitatea sa de a reflecta evoluțiile pieței fac obiectul a cel puțin un bilanț anual. Revizuirea este discutată de comitetul de risc și raportată consiliului de administrație.

*Articolul 30***Identificarea condițiilor de piață extreme dar plauzibile**

(1) Cadrul descris la articolul 29 reflectă profilul de risc al contrapărții centrale, ținând cont de expunerile transfrontaliere și la valute încrucișate, acolo unde este cazul. Acesta identifică toate riscurile de piață la care ar fi expusă o CPC în urma situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unuia sau a mai multor membri compensatori, inclusiv evoluțiile nefavorabile ale prețurilor de piață ale instrumentelor compensate, lichiditatea redusă a pieței pentru aceste instrumente și scăderea valorii de lichidare a garanțiilor. Cadrul trebuie să reflecte, de asemenea, riscurile suplimentare suportate de CPC care decurg din intrarea în criză simultană a entităților din grupul membrului compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

(2) Cadrul identifică în mod individual toate piețele față de care este expusă CPC în ipoteza neîndeplinirii obligațiilor de plată ale unui membru compensator. Pentru fiecare piață identificată, CPC precizează condițiile extreme dar plauzibile, cel puțin pe baza următoarelor aspecte:

- (a) o serie de scenarii istorice, inclusiv perioade de evoluții extreme ale pieței observate în ultimii 30 de ani sau în perioada pentru care au fost disponibile date fiabile, care ar fi expus CPC celui mai mare risc financiar. Dacă o CPC decide că reapariția unui caz istoric de fluctuații mari ale prețurilor nu este plauzibilă, aceasta trebuie să justifice omiterea din cadru a cazului respectiv în fața autorității competente;
- (b) o serie de posibile scenarii viitoare, bazate pe ipoteze consecvente cu privire la volatilitatea pieței și la corelația prețurilor între piețe și între instrumente financiare, bazându-se pe evaluări atât cantitative, cât și calitative ale condițiilor de piață potențiale.

(3) De asemenea, cadrul ține seama, din punct de vedere cantitativ și calitativ, de probabilitatea apariției unor fluctuații extreme ale prețurilor în mod simultan pe mai multe piețe identificate. Cadrul recunoaște faptul că, în condiții de piață extreme dar plauzibile, corelațiile de preț istorice pot să nu mai fie valabile.

*Articolul 31***Reexaminarea scenariilor extreme dar plauzibile**

Procedurile descrise la articolul 30 sunt reexamine periodice de CPC, luând în considerare toate evoluțiile relevante ale pieței, precum și amploarea și gradul de concentrare al expunerilor membrilor compensatori. Setul de scenarii istorice și ipotetice utilizat de o CPC pentru a determina condițiile de piață extreme dar plauzibile este reexaminat de CPC, în consultare cu comitetul de risc, cel puțin anual și mai frecvent în cazul în care evoluția pieței sau modificările semnificative apărute la nivelul setului de contracte compensate prin CPC afectează ipotezele care stau la baza scenariilor și impun, prin urmare, o ajustare a scenariilor. Schimbările semnificative legate de cadrul general sunt comunicate consiliului de administrație.

CAPITOLUL VIII

CONTROLUL RISCULUI DE LICHIDITATE

[Articolul 44 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

*Articolul 32***Evaluarea riscului de lichiditate**

(1) O CPC instituie un cadru solid de gestionare a riscului de lichiditate, care cuprinde instrumente operaționale și analitice eficace pentru a-și identifica, măsura și monitoriza fluxurile de decontare și de finanțare, inclusiv gradul în care utilizează lichiditățile disponibile pe parcursul unei singure zile (*intraday liquidity*), în permanență și în timp util. Contrapărțile centrale evaluează periodic proiectarea și funcționarea cadrului lor de gestionare a lichidității, inclusiv prin prisma rezultatelor simulărilor de criză.

(2) Cadrul de gestionare a riscului de lichiditate al unei contrapărți centrale este suficient de solid pentru a garanta capacitatea contrapărții centrale de a-și îndeplini obligațiile de plată și de decontare în toate monedele relevante la scadență, inclusiv cele aferente tranzacțiilor executate pe parcursul unei singure zile (*intraday*), atunci când este cazul. De asemenea, cadrul de gestionare a riscului de lichiditate al unei contrapărți centrale include și evaluarea viitoarelor sale nevoi potențiale de lichidități în cadrul unei game largi de posibile scenarii de simulare de criză. Simulările de criză includ situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a membrilor compensatori în conformitate cu articolul 44 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, de la data apariției situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată până la sfârșitul unei perioade de lichidare, precum și riscul de lichiditate generat de politica și procedurile de investiții ale contrapărții centrale în condiții de piață extreme dar plauzibile.

(3) Cadrul de gestionare a riscului de lichiditate include un plan de lichiditate documentat și păstrat în conformitate cu articolul 12. Conținutul minim al planului de lichiditate include procedurile contrapărții centrale pentru:

- (a) gestionarea și monitorizarea, cel puțin zilnică, a nevoilor sale de lichidități într-o serie de scenarii de piață;
- (b) menținerea unui nivel suficient de resurse financiare lichide pentru a-și acoperi nevoile de lichidități și a face distincție între utilizarea dată diverselor tipuri de resurse lichide;
- (c) evaluarea și estimarea zilnică a activelor lichide aflate la dispoziția contrapărții centrale și a nevoilor de lichiditate ale acesteia;
- (d) identificarea surselor riscurilor de lichiditate;
- (e) evaluarea termenelor în care ar trebui să fie disponibile resursele financiare lichide ale contrapărții centrale;
- (f) luarea în considerare a potențialelor nevoi de lichidități care rezultă din capacitatea membrilor compensatori de a schimba garanții în numerar cu garanții care nu sunt în numerar;
- (g) procesele aplicabile în eventualitatea unui deficit de lichidități;
- (h) reconstituirea oricăror resurse financiare lichide pe care le-ar putea utiliza în timpul unei situații de criză.

Consiliul de administrație al contrapărții centrale aprobă planul după consultarea comitetului de risc.

▼B

(4) O CPC evaluează riscul de lichiditate cu care se confruntă, inclusiv în cazul în care CPC sau membrii săi compensatori nu își pot deconta obligațiile de plată la scadență în cadrul procesului de compensare sau de decontare, luând, de asemenea, în considerare activitatea de investiții a contrapărții centrale. Cadrul de gestionare a riscurilor abordează nevoile de lichiditate care rezultă din relațiile contrapărții centrale cu orice entitate față de care CPC are o expunere de lichiditate, inclusiv cu:

- (a) băncile de decontare;
- (b) sistemele de plăți;
- (c) sistemele de decontare a titlurilor de valoare;
- (d) agenții nostro;
- (e) băncile custode;
- (f) furnizorii de lichidități;
- (g) contrapărțile centrale interoperabile;
- (h) prestatorii de servicii.

(5) O CPC ține cont de orice interdependență între entitățile enumerate la alineatul (4) și de relațiile multiple pe care o entitate menționată la alineatul (4) le-ar putea avea cu o CPC în contextul cadrului său de gestionare a riscului de lichiditate.

(6) O CPC elaborează un raport zilnic cu privire la nevoile și resursele enumerate la alineatul (3) literele (a), (b) și (c) și un raport trimestrial cu privire la planul său de lichiditate în conformitate cu alineatul (3) literele (d)-(h). Rapoartele sunt documentate și păstrate în conformitate cu capitolul IV.

Articolul 33

Accesul la lichidități

(1) O CPC păstrează, în fiecare monedă relevantă, resurse lichide proporționale cu cerințele sale de lichiditate, definite în conformitate cu articolul 44 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și cu articolul 32 din prezentul regulament. Aceste resurse lichide se limitează la:

- (a) numerarul depus la o bancă centrală de emisiune;
- (b) numerarul depus la instituții de credit autorizate în conformitate cu articolul 47;
- (c) liniile de credit angajate sau alte acorduri echivalente cu membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată;
- (d) acordurile de răscumpărare angajate;
- (e) instrumentele financiare foarte ușor vandabile care îndeplinesc cerințele de la articolele 45 și 46 și în legătură cu care CPC poate demonstra că sunt disponibile și convertibile imediat în numerar în aceeași zi pe baza unor acorduri de finanțare prestabilite, de înaltă fiabilitate, inclusiv în condiții de criză a pieței.

(2) O CPC are în vedere monedele în care sunt exprimate obligațiile sale și ia în considerare efectul potențial al condițiilor de criză asupra capacității sale de a avea acces la piețele de schimb valutar în concordanță cu ciclurile de decontare a titlurilor de valoare din cadrul piețelor de schimb valutar și al sistemelor de decontare a titlurilor de valoare.

▼B

(3) Liniile de credit angajate care sunt furnizate pe baza unor garanții furnizate de membrii compensatori nu sunt luate în calcul de două ori ca resurse lichide. O CPC ia măsuri pentru a monitoriza și a controla gradul de concentrare al expunerilor la riscul de lichiditate față de furnizorii individuali de lichidități.

(4) O CPC depune toate diligențele pentru a se asigura că furnizorii săi de lichidități dispun de o capacitate adecvată pentru a-și îndeplini obligațiile în conformitate cu acordurile de furnizare de lichidități.

(5) O CPC își testează periodic procedurile de acces la mecanisme de finanțare prestabilite. Acest lucru se poate realiza inclusiv prin retragerea de sume-test din liniile de credit comerciale pentru a verifica viteza de acces la resurse și fiabilitatea procedurilor.

(6) În cadrul planului său de lichiditate, o CPC dispune de proceduri detaliate pentru utilizarea resurselor sale financiare lichide pentru a-și îndeplini obligațiile de plată în decursul unui deficit de lichidități. Procedurile de lichiditate indică în mod clar când ar trebui să fie folosite anumite resurse. Procedurile ar trebui să descrie, de asemenea, modalitatea de acces la depozite în numerar sau la investiții *overnight* în depozite în numerar, modalitatea de executare a tranzacțiilor de piață cu scadență în aceeași zi (*same-day*) sau modalitatea de retragere din liniile de lichidități prestabilite. Aceste proceduri sunt testate cu regularitate. O CPC stabilește, de asemenea, un plan adecvat de reînnoire a mecanismelor de finanțare înainte de expirarea acestora.

*Articolul 34***Riscul de concentrare**

(1) O CPC monitorizează și controlează îndeaproape gradul de concentrare al expunerii la riscul de lichiditate, inclusiv expunerile sale față de entitățile enumerate la articolul 32 alineatul (4) și față de entitățile din același grup.

(2) Cadrul de gestionare a riscului de lichiditate al unei contrapărți centrale include aplicarea unor limite de expunere și de concentrare.

(3) O CPC stabilește procese și proceduri pentru cazurile de încălcare a limitelor de concentrare.

CAPITOLUL IX

ORDINEA UTILIZĂRII RESURSELOR ÎN SITUAȚII DE NEÎNDEPLINIRE A OBLIGAȚIILOR DE PLATĂ

[Articolul 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

Articolul 35

Calcularea cantității de resurse proprii ale contrapărții centrale care urmează să fie inclusă în ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată

(1) O CPC păstrează și indică separat în bilanțul său o anumită cantitate de resurse proprii destinate scopului prevăzut la articolul 45 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

▼B

(2) O CPC calculează cantitatea minimă menționată la alineatul (1) prin înmulțirea cu 25 % a capitalului minim, incluzând rezultatul reportat și rezervele, deținut în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și cu Regulamentul delegat (UE) nr. 152/2013 al Comisiei ⁽¹⁾.

CPC revizuieste anual cantitatea minimă respectivă.

(3) Dacă o CPC a înființat mai multe fonduri de garantare pentru diferitele categorii de instrumente financiare pe care le compensează, totalul resurselor proprii dedicate, calculat în conformitate cu alineatul (1), se alocă fiecăruia dintre fondurile de garantare proporțional cu dimensiunea fiecărui fond de garantare, urmând să fie evidențiat separat în bilanțul său și utilizat pentru situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată care apar pe diferite segmente de piață la care se referă fondurile de garantare.

(4) Pentru a respecta cerința de la alineatul (1) nu pot fi utilizate alte resurse în afară de capital, incluzând rezultatul reportat și rezervele, astfel cum este prevăzut la articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Articolul 36

Menținerea cantității de resurse proprii ale contrapărții centrale care urmează să fie inclusă în ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată

(1) O CPC informează de îndată autoritatea competentă în cazul în care cantitatea de resurse proprii dedicate pe care le deține scade sub valoarea cerută la articolul 35, comunicând totodată motivele care stau la baza încălcării, precum și o descriere cuprinzătoare în scris a măsurilor și a calendarului prevăzut pentru reconstituirea valorii respective.

(2) În cazul în care, ulterior, survine o situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unuia sau a mai multor membri compensatori, înainte ca CPC să își fi reconstituit resursele proprii dedicate, doar valoarea reziduală a resurselor proprii dedicate alocate se utilizează în sensul articolului 45 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(3) O CPC își reconstituie resursele proprii dedicate în termen de cel mult o lună de la notificarea prevăzută la alineatul (1).

CAPITOLUL X**GARANȚII**

[Articolul 46 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

*Articolul 37***Cerințe generale**

O CPC elaborează și pune în aplicare politici și proceduri transparente și previzibile pentru a evalua și monitoriza în mod continuu lichiditatea activelor acceptate ca garanție și pentru a lua măsuri de remediere, după caz.

⁽¹⁾ A se vedea pagina 37 din prezentul Jurnal Oficial.

▼B

O CPC își reexaminează politicile și procedurile privind activele eligibile cel puțin o dată pe an. O astfel de reexaminare are loc, de asemenea, ori de câte ori apare o modificare semnificativă care afectează expunerea la risc a contrapărții centrale.

*Articolul 38***Garanții în numerar**

În sensul articolului 46 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, garanțiile foarte lichide sub formă de numerar sunt exprimate într-una dintre următoarele monede:

- (a) o monedă pentru care CPC poate demonstra autorităților competente că are capacitatea de a gestiona riscul în mod corespunzător;
- (b) o monedă în care CPC compensează tranzacții, în limita garanției necesare pentru a acoperi expunerile contrapărții centrale în moneda respectivă.

*Articolul 39***Instrumente financiare**

În sensul articolului 46 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, instrumentele financiare, garanțiile bancare și aurul care îndeplinesc condițiile stabilite în anexa I sunt considerate garanții foarte lichide.

*Articolul 40***Evaluarea garanțiilor**

(1) În scopul evaluării garanțiilor foarte lichide, astfel cum sunt definite la articolul 37, o CPC elaborează și pune în aplicare politici și proceduri pentru a monitoriza în timp cvasi-real calitatea creditului, lichiditatea pieței și volatilitatea prețurilor fiecărui activ acceptat drept garanție. O CPC monitorizează în mod regulat și cel puțin o dată pe an caracterul adecvat al politicilor și al procedurilor sale de evaluare. O astfel de reexaminare are loc, de asemenea, ori de câte ori apare o modificare semnificativă care afectează expunerea la risc a contrapărții centrale.

(2) O CPC își evaluează garanțiile la prețul de piață în timp cvasi-real și, atunci când acest lucru nu este posibil, este în măsură să demonstreze autorităților competente că are capacitatea de a gestiona riscurile.

*Articolul 41***Marje de ajustare**

(1) O CPC elaborează și pune în aplicare politici și proceduri pentru determinarea marjelor de ajustare prudente care trebuie să se aplice valorii garanțiilor.

▼B

(2) Marjele de ajustare recunosc faptul că ar putea fi necesară lichidarea garanțiilor în condiții de criză a pieței și iau în considerare perioada de timp necesară pentru a le lichida. CPC demonstrează auto-rităților competente că marjele de ajustare sunt calculate cu prudență, pentru a limita pe cât posibil efectele prociclice. Pentru fiecare activ adus în garanție, marja de ajustare se determină luând în considerare criteriile relevante, inclusiv:

- (a) tipul de activ și nivelul riscului de credit asociat cu instrumentul financiar pe baza evaluării interne efectuate de contrapartea centrală. La efectuarea unei astfel de evaluări, CPC utilizează o metodologie bine definită și obiectivă, care nu se bazează integral pe avize externe și care ia în considerare riscul care decurge din faptul că emitentul își are sediul într-o anumită țară.
- (b) scadența activului;
- (c) volatilitatea prețurilor istorice și a prețurilor viitoare ipotetice ale activului în condiții de criză a pieței;
- (d) lichiditatea pieței subiacente, inclusiv marjele de licitație (*bid/ask spreads*);
- (e) riscul de schimb valutar, în cazul în care există;
- (f) riscul de corelare.

(3) O CPC monitorizează periodic caracterul adecvat al marjelor de ajustare. O CPC reexaminează politicile și procedurile privind marja de ajustare cel puțin o dată pe an și ori de câte ori apare o modificare semnificativă care afectează expunerea la risc a contrapărții centrale, dar ar trebui să evite, pe cât posibil, schimbările perturbatoare sau radicale ale marjelor de ajustare, care ar putea induce tendințe prociclice. Politicile și procedurile privind marja de ajustare sunt validate în mod independent cel puțin o dată pe an.

Articolul 42

Limite de concentrare

(1) O CPC elaborează și pune în aplicare politici și proceduri care să asigure că garanțiile rămân suficient de diversificate pentru a permite lichidarea acestora într-o anumită perioadă de deținere, fără efecte semnificative asupra pieței. Politicile și procedurile stabilesc măsuri de atenuare a riscului care trebuie aplicate atunci când se depășesc limitele de concentrare specificate la alineatul (2).

(2) O CPC stabilește limite de concentrare la nivelul:

- (a) emitenților individuali;
- (b) tipului de emitent;
- (c) tipului de activ;

▼B

- (d) fiecărui membru compensator;
 - (e) tuturor membrilor compensatori.
- (3) Limitele de concentrare se determină cu prudență, ținând seama de toate criteriile relevante, inclusiv de:
- (a) instrumentele financiare emise de emitenți de același tip din punctul de vedere al sectorului, al activității și al regiunii geografice;
 - (b) nivelul riscului de credit al instrumentului financiar sau al emitentului, pe baza unei evaluări interne realizate de CPC. La efectuarea unei astfel de evaluări, CPC utilizează o metodologie bine definită și obiectivă, care nu se bazează integral pe avize externe și care ia în considerare riscul care decurge din faptul că emitentul își are sediul într-o anumită țară;
 - (c) lichiditatea și volatilitatea prețurilor instrumentelor financiare.
- (4) O CPC se asigură că nu mai mult de 10 % din garanțiile sale sunt garantate de o singură instituție de credit, de o instituție financiară echivalentă dintr-o țară terță sau de o entitate care face parte din același grup ca și instituția de credit sau instituția financiară dintr-o țară terță. În cazul în care garanțiile primite de CPC sub formă de garanții bancare comerciale depășesc 50 % din totalul garanțiilor, această limită poate fi majorată până la 25 %.
- (5) La calcularea limitelor menționate la alineatul (2), o CPC include expunerea totală a unei contrapărți centrale sau a unui emitent, inclusiv valoarea liniilor de credit cumulate, a certificatelor de depozit, a depozitelor la termen, a conturilor de economii, a conturilor curente, a instrumentelor de pe piața monetară și a facilităților *reverse repo* utilizate de către CPC. Aceste limite nu se aplică garanțiilor deținute de CPC în plus față de cerințele minime pentru marje, fondul de garantare și alte resurse financiare.
- (6) La determinarea limitei de concentrare pentru expunerea unei contrapărți centrale față de un emitent individual, o CPC însumează și tratează ca pe un risc unic expunerea sa față de toate instrumentele financiare emise de emitent sau de o entitate din grup, garantate în mod explicit de emitent sau de o entitate din grup, și față de instrumentele financiare emise de întreprinderi al căror scop unic este să dețină mijloace de producție care sunt esențiale pentru activitatea economică a emitentului.
- (7) O CPC monitorizează periodic caracterul adecvat al politicilor și al procedurilor sale privind limitele de concentrare. O CPC își reexaminează politica și procedurile privind limitele de concentrare cel puțin o dată pe an și ori de câte ori apare o modificare semnificativă care afectează expunerea la risc a contrapărții centrale.
- (8) O CPC informează autoritatea competentă și membrii compensatori cu privire la limitele de concentrare aplicabile și la orice modificare a acestor limite.
- (9) În cazul în care CPC încalcă semnificativ o limită de concentrare stabilită în politicile și procedurile sale, aceasta informează imediat autoritatea competentă. CPC remediază încălcarea cât mai curând posibil.

CAPITOLUL XI

POLITICA DE INVESTIȚII

[Articolul 47 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

*Articolul 43***Instrumente financiare foarte lichide**

În sensul articolului 47 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, titlurile de creanță pot fi considerate instrumente foarte lichide, cu un risc minim de credit și de piață, dacă respectă toate condițiile prevăzute în anexa II.

*Articolul 44***Mecanisme cu grad înalt de siguranță pentru depozitarea instrumentelor financiare**

(1) În cazul în care o CPC nu este în măsură să depoziteze instrumentele financiare menționate la articolul 45 sau pe cele îi sunt încredințate cu titlu de marjă, contribuție la fondul de garantare sau contribuție la alte resurse financiare, atât prin transfer de titluri, cât și prin constituirea de garanții, la operatorul unui sistem de decontare a titlurilor de valoare care să asigure protecția deplină a instrumentelor respective, atunci instrumentele financiare respective se depun la oricare dintre următoarele entități:

- (a) o bancă centrală care asigură protecția deplină a instrumentelor respective și care îi permite contrapărții centrale să aibă acces rapid la instrumentele financiare, în caz de necesitate;
- (b) o instituție de credit, astfel cum este definită în Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, care asigură segregarea și protecția deplină a acestor instrumente, îi permite contrapărții centrale să aibă acces rapid la instrumentele financiare, în caz de necesitate, și în legătură cu care CPC poate demonstra un risc de credit redus pe baza unei evaluări interne efectuate de CPC. La efectuarea unei astfel de evaluări, CPC utilizează o metodologie bine definită și obiectivă, care nu se bazează integral pe avize externe și care ia în considerare riscul care decurge din faptul că emitentul își are sediul într-o anumită țară;
- (c) o instituție financiară dintr-o țară terță care este supusă și care se conformează unor reguli prudențiale considerate de autoritățile competente relevante ca fiind cel puțin la fel de stricte ca și cele prevăzute în Directiva 2006/48/CE care dispune de practici contabile solide, de proceduri de custodie și de mecanisme de control intern și care asigură segregarea și protecția perfectă a acestor instrumente, permite contrapărții centrale să aibă acces rapid la instrumentele financiare, în caz de necesitate, și în legătură cu care CPC poate demonstra că prezintă un risc de credit redus pe baza unei evaluări interne efectuate de CPC. La efectuarea unei astfel de evaluări, CPC utilizează o metodologie bine definită și obiectivă, care nu se bazează integral pe avize externe și care ia în considerare riscul care decurge din faptul că emitentul își are sediul într-o anumită țară.

⁽¹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

▼B

(2) În cazul în care instrumentele financiare se depozitează în conformitate cu alineatul (1) litera (b) sau (c), acestea sunt păstrate prin mecanisme care să prevină eventualele pierderi suportate de CPC din cauza situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau a insolvenței instituției financiare autorizate.

(3) Mecanismele cu grad înalt de siguranță pentru depozitarea instrumentelor financiare furnizate cu titlu de marjă, contribuție la fondul de garantare sau contribuție la alte resurse financiare nu permit contrapărții centrale să reutilizeze aceste instrumente financiare decât dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 39 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, iar scopul reutilizării este efectuarea de plăți, gestionarea situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui membru compensator sau executarea unui acord de interoperabilitate.

*Articolul 45***Mecanisme cu grad înalt de siguranță pentru menținerea numerarului**

(1) În sensul articolului 47 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în cazul în care se depune numerar la o entitate care nu este o bancă centrală, acest depozit îndeplinește toate condițiile următoare:

(a) depozitul este exprimat într-una dintre următoarele monede:

- (i) o monedă ale cărei riscuri pot fi gestionate de CPC, care poate demonstra acest lucru cu un grad ridicat de certitudine;
- (ii) o monedă în care CPC compensează tranzacții, în limita garanțiilor primite în moneda respectivă;

(b) depozitul se constituie la una dintre următoarele entități:

- (i) o instituție de credit, în sensul Directivei 2006/48/CE, în legătură cu care CPC poate demonstra că prezintă un risc de credit redus pe baza unei evaluări interne efectuate de CPC. La efectuarea unei astfel de evaluări, CPC utilizează o metodologie bine definită și obiectivă, care nu se bazează integral pe avize externe și care ia în considerare riscul care decurge din faptul că emitentul își are sediul într-o anumită țară;
- (ii) o instituție financiară dintr-o țară terță care este supusă și care se conformează unor reguli prudențiale considerate de autoritățile competente ca fiind cel puțin la fel de stricte ca și cele prevăzute în Directiva 2006/48/CE, care dispune de practici contabile solide, de proceduri de custodie și de mecanisme de control intern și în legătură cu care CPC poate demonstra că prezintă un risc de credit redus pe baza unei evaluări interne efectuate de CPC. La efectuarea unei astfel de evaluări, CPC utilizează o metodologie bine definită și obiectivă, care nu se bazează integral pe avize externe și care ia în considerare riscul care decurge din faptul că emitentul își are sediul într-o anumită țară;

(2) În cazul în care numerarul este menținut în depozite *overnight* în conformitate cu alineatul (1), atunci cel puțin 95 % din numerarul respectiv, calculat pe o perioadă medie de o lună calendaristică, se depune prin mecanisme care asigură garantarea numerarului cu instrumente financiare foarte lichide, care îndeplinesc cerințele de la articolul 45, cu excepția cerinței de la alineatul (1) litera (c) din respectivul articol.

*Articolul 45***Limite de concentrare**

(1) O CPC elaborează și pune în aplicare politici și proceduri care să asigure că instrumentele financiare în care sunt investite resursele sale financiare rămân suficient de diversificate.

(2) O CPC stabilește limite de concentrare și monitorizează gradul de concentrare a resurselor sale financiare la nivelul:

- (a) instrumentelor financiare individuale;
- (b) tipurilor de instrumente financiare;
- (c) emitenților individuali;
- (d) tipurilor de emitenți;
- (e) contrapărților cu care au fost stabilite mecanisme în conformitate cu articolul 44 alineatul (1) literele (b) și (c) sau cu articolul 45 alineatul (2).

(3) Atunci când analizează tipurile de emitenți, o CPC ține seama de următoarele elemente:

- (a) distribuția geografică;
- (b) interdependențele și relațiile multiple care pot exista între entitatea în cauză și CPC;
- (c) nivelul riscului de credit;
- (d) expunerile contrapărții centrale față de emitent prin intermediul produselor pe care le compensează.

(4) Politicile și procedurile stabilesc măsuri de atenuare a riscurilor care trebuie aplicate atunci când se depășesc limitele de concentrare.

(5) La determinarea limitei de concentrare pentru expunerea unei contrapărți centrale față de un emitent sau custode individual, o CPC însumează și tratează ca pe un risc unic expunerea sa față de toate instrumentele financiare emise sau garantate în mod explicit de emitent și toate resursele financiare depuse la custode.

(6) O CPC monitorizează periodic caracterul adecvat al politicilor și al procedurilor sale privind limitele de concentrare. În plus, o CPC își reexaminează politica și procedurile privind limitele de concentrare cel puțin o dată pe an și ori de câte ori apare o modificare semnificativă care afectează expunerea la risc a contrapărții centrale.

(7) În cazul în care CPC încalcă o limită de concentrare stabilită în politicile și procedurile sale, aceasta informează imediat autoritatea competentă. CPC remediază încălcarea cât mai curând posibil.

Articolul 46

Garanții care nu sunt în numerar

În cazul în care garanția este primită sub formă de instrumente financiare în conformitate cu dispozițiile de la capitolul X, se aplică numai articolele 44 și 45.

CAPITOLUL XII

REEXAMINAREA MODELELOR, SIMULĂRILE DE CRIZĂ ȘI TESTELE *EX POST*

[Articolul 49 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012]

SECȚIUNEA 1

Modele și programe

Articolul 47

Validarea modelelor

(1) O CPC efectuează o validare cuprinzătoare a modelelor, a metodelor acestora și a cadrului de gestionare a riscului de lichiditate pe care le utilizează pentru a-și cuantifica, totaliza și gestiona riscurile. Orice revizuire sau ajustare semnificativă a modelelor sale, a metodelor acestora și a cadrului de gestionare a riscului de lichiditate este supusă unor măsuri de guvernare adecvate, inclusiv consultării comitetului de risc și validării de către un terț independent calificat înainte de punerea în aplicare.

(2) Procesul de validare al unei CPC este documentat și specifică cel puțin politicile utilizate pentru a testa metodele și cadrul pentru calcularea marjei contrapărții centrale, a fondului de garantare și a altor resurse financiare lichide. Orice revizuire sau ajustare semnificativă a acestor politici este supusă unor măsuri de guvernare adecvate, inclusiv consultării comitetului de risc și validării de către un terț independent calificat înainte de punerea în aplicare.

(3) O validare cuprinzătoare include cel puțin următoarele:

- (a) o evaluare a solidității conceptuale a modelelor și a cadrului, inclusiv a elementelor care au servit la elaborarea modelelor și a cadrului respectiv;
- (b) o examinare a procedurilor de monitorizare în curs de desfășurare, inclusiv o verificare a proceselor și o analiză comparativă;
- (c) o examinare a parametrilor și a ipotezelor reținute la elaborarea modelelor, a metodelor și a cadrului;
- (d) o revizuire a gradului de adecvare și de adaptare a modelelor, a metodelor acestora și a cadrului adoptat în raport cu tipul de contracte cărora li se aplică;

▼B

- (e) o examinare a caracterului adecvat al scenariilor simulărilor de criză în conformitate cu capitolul VII și articolul 52;
 - (f) o analiză a concluziilor obținute în urma rezultatelor testelor.
- (4) O CPC stabilește criteriile pe baza cărora evaluează dacă aceste modele, metodologiile lor și cadrul de gestionare a riscului de lichiditate pot fi validate cu succes. Criteriile includ obținerea de rezultate pozitive în urma testelor.
- (5) În cazul în care datele despre prețuri nu sunt disponibile sau nu sunt fiabile, o CPC ține cont de aceste limitări și cel puțin adoptă ipoteze conservatoare bazate pe piețe observate care sunt corelate sau legate și pe comportamentele actuale ale pieței.
- (6) În cazul în care datele despre prețuri nu sunt disponibile sau nu sunt fiabile, sistemele și modele de evaluare utilizate în acest scop sunt supuse unor măsuri de guvernanță adecvate, inclusiv consultării comitetului de risc, și validării și testării. Modelele de evaluare ale unei contrapărți centrale sunt evaluate în funcție de diverse scenarii de piață de un terț independent calificat, pentru a se asigura că modelele contrapărții centrale generează cu precizie prețuri adecvate; dacă este cazul, CPC ajustează modul de calculare a marjelor inițiale pentru a reflecta orice risc identificat în cadrul modelelor.
- (7) O CPC efectuează periodic o evaluare a proprietăților teoretice și empirice ale modelului său de calculare a marjelor pentru toate instrumentele financiare pe care le compensează.

*Articolul 48***Programe de testare**

- (1) O CPC dispune de politici și proceduri care prezintă în detaliu programele de simulări de criză și de testare *ex post* pe care le aplică pentru a evalua relevanța, acuratețea, fiabilitatea și reziliența modelelor și ale metodologiilor acestora, utilizate pentru calcularea mecanismelor sale de control al riscului, inclusiv a marjelor, a contribuțiilor la fondul de garantare și a altor resurse financiare într-o gamă largă de condiții de piață.
- (2) Politicile și procedurile unei contrapărți centrale prezintă, de asemenea, detalii privind programul de simulări de criză pe care CPC îl aplică pentru a evalua relevanța, acuratețea, fiabilitatea și reziliența cadrului de gestionare a riscurilor de lichiditate.
- (3) Politicile și procedurile cuprind cel puțin metodologii de selecție și de elaborare a unor teste corespunzătoare, inclusiv în materie de selecție a datelor privind portofoliul și piața, de periodicitate a testelor, de caracteristici de risc specifice ale instrumentelor financiare compensate, de analiză a rezultatelor testelor și a excepțiilor de testare, precum și în materie de măsuri corective relevante necesare.
- (4) O CPC include pozițiile client la efectuarea tuturor testelor.

▼B*SECȚIUNEA 2***Testele ex post***Articolul 49***Procedura de testare ex post**

(1) O CPC își evaluează gradul de acoperire al marjei prin efectuarea unei comparații *ex post* între rezultatele observate și rezultatele preconizate în urma utilizării modelelor de calculare a marjei. O astfel de analiză *ex post* (*back testing*) se efectuează zilnic pentru a evalua dacă există anomalii de testare în ceea ce privește gradul de acoperire al marjei. Acoperirea este evaluată pe baza pozițiilor curente pentru instrumentele financiare și membrii compensatori și ia în considerare eventualele efecte ale stabilirii marjelor pentru un întreg portofoliu și, după caz, ale contrapărților centrale interoperabile.

(2) O CPC stabilește în mod corespunzător orizonturile de timp pentru programul de testare *ex post*, astfel încât să se asigure că perioada de observație utilizată este suficientă pentru a atenua orice efect negativ asupra semnificației statistice.

(3) O CPC include în programul său de testare cel puțin o serie de teste statistice clare și criterii de performanță care urmează a fi definite de CPC pentru evaluarea rezultatelor testelor *ex post*.

(4) O CPC raportează periodic comitetului de risc rezultatele și analiza testelor *ex post* într-o formă care respectă confidențialitatea, pentru a solicita opinia acestui comitet cu privire la revizuirea modelului său de calculare a marjelor.

(5) Rezultatele și analiza testelor *ex post* sunt puse la dispoziția tuturor membrilor compensatori și, dacă aceștia sunt cunoscuți de CPC, a clienților. Rezultatele și analiza testelor *ex post* sunt puse la dispoziția tuturor celorlalți clienți de către membrii compensatori relevanți, la cerere. Aceste informații sunt sintetizate într-o formă care respectă confidențialitatea, iar membrii compensatori și clienții au acces doar la rezultatele și analiza testelor *ex post* pentru propriile portofolii.

(6) O CPC definește proceduri care prezintă în detaliu măsurile pe care le-ar putea lua ținând cont de rezultatele analizei testelor *ex post*.

*SECȚIUNEA 3***Testele și analiza de sensibilitate***Articolul 50***Procedura de testare și analiză de sensibilitate**

(1) O CPC efectuează teste și analize de sensibilitate pentru a evalua gradul de acoperire al modelului său de calculare a marjei în diferite condiții de piață, utilizând date istorice privind condiții de criză a pieței care deja s-au materializat și date ipotetice pentru condiții de criză a pieței care nu s-au materializat.

▼B

(2) O CPC utilizează o gamă largă de parametri și ipoteze pentru a reflecta o varietate de condiții istorice și ipotetice, inclusiv perioadele cele mai volatile cu care s-au confruntat piețele pe care le deservește și schimbările extreme ale corelațiilor dintre prețurile contractelor compensate prin CPC, pentru a înțelege modul în care nivelul gradului de acoperire al marjei ar putea fi afectat în condiții de criză a pieței și de apariție a unor modificări ale parametrilor importanți ai modelului.

(3) Analiza de sensibilitate se efectuează pentru un număr de portofolii efective și reprezentative ale membrilor compensatori. Portofoliile reprezentative sunt alese în funcție de receptivitatea lor la corelațiile și la factorii de risc de piață semnificativi la care este expusă CPC. Aceste teste și analize de sensibilitate sunt proiectate pentru testarea parametrilor și a ipotezelor esențiale ale modelului de calculare a marjei inițiale în funcție de o serie de intervale de încredere, pentru a determina sensibilitatea sistemului la erori în calibrarea acestor parametri și ipoteze. Se ține cont în mod adecvat de structura scadențelor factorilor de risc și de corelația presupusă dintre factorii de risc.

(4) O CPC evaluează eventualele pierderi la nivelul pozițiilor membrilor compensatori.

(5) O CPC ține cont, dacă este cazul, de parametri care reflectă apariția simultană a situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a membrilor compensatori care emit instrumente financiare compensate prin CPC sau instrumente suport ale instrumentelor derivate compensate prin CPC. Dacă este cazul, sunt luate în considerare și efectele situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui client care emite instrumente financiare compensate prin CPC sau instrumente suport ale instrumentelor derivate compensate prin CPC.

(6) O CPC raportează periodic comitetului de risc rezultatele și analiza testelor de sensibilitate într-o formă care respectă confidențialitatea, pentru a solicita opinia acestui comitet cu privire la revizuirea modelului său de calculare a marjelor.

(7) O CPC definește proceduri care prezintă în detaliu măsurile pe care le-ar putea lua ținând cont de rezultatele analizei testelor de sensibilitate.

SECȚIUNEA 4

Simulările de criză

Articolul 51

Procedura de efectuare a simulărilor de criză

(1) Simulările de criză ale unei contrapărți centrale aplică parametri, ipoteze și scenarii de criză modelelor utilizate pentru estimarea expunerilor la risc, pentru a se asigura că resursele financiare ale contrapărții centrale sunt suficiente pentru a acoperi expunerile respective în condiții de piață extreme dar plauzibile.

(2) Programul de simulări de criză al unei contrapărți centrale presupune ca CPC să efectueze periodic o serie de simulări de criză în care se ține cont de gama de produse a contrapărții centrale și de toate elementele modelelor sale și ale metodologiile acestora, precum și de cadrul său de gestionare a riscului de lichiditate.

▼B

(3) Programul de simulări de criză al unei contrapărți centrale prevede ca simulările de criză să fie efectuate cu ajutorul unor scenarii definite de simulări de criză, în condiții de piață extreme dar plauzibile, atât istorice, cât și ipotetice, în conformitate cu capitolul VII. Condițiile istorice care urmează să fie utilizate sunt reexamine și ajustate dacă este cazul. O CPC are în vedere și alte forme de scenarii adecvate de simulări de criză, inclusiv, dar fără a se limita la, defecțiuni tehnice sau financiare ale băncilor sale de decontare, ale agenților nostro, ale băncilor custode, ale furnizorilor de lichidități sau ale contrapărților centrale interoperabile.

(4) O CPC dispune de capacitatea de a-și adapta rapid simulările de criză astfel încât să includă riscuri noi sau emergente.

(5) O CPC are în vedere pierderile potențiale care decurg din situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată, în cazul în care aceasta este cunoscută, a unui client care realizează operațiuni de compensare prin mai mulți membri compensatori.

(6) O CPC raportează periodic comitetului de risc rezultatele și analiza simulărilor de criză într-o formă care respectă confidențialitatea, pentru a solicita opinia acestui comitet cu privire la revizuirea modelelor sale, a metodologiilor sale și a cadrului său de gestionare a riscului de lichiditate.

(7) Rezultatele și analiza simulărilor de criză sunt puse la dispoziția tuturor membrilor compensatori și, dacă aceștia sunt cunoscuți de CPC, a clienților. Rezultatele și analiza testelor *ex post* sunt puse la dispoziția tuturor celorlalți clienți de către membrii compensatori relevanți, la cerere. Aceste informații sunt sintetizate într-o formă care respectă confidențialitatea, iar membrii compensatori și clienții au acces doar la rezultatele și analiza simulărilor de criză pentru propriile portofolii.

(8) O CPC definește proceduri care prezintă în detaliu măsurile pe care le-ar putea lua ținând cont de rezultatele analizei simulărilor de criză.

Articolul 52

Factori de risc care fac obiectul simulărilor de criză

(1) O CPC identifică factorii de risc relevanți specifici contractelor pe care le compensează și care i-ar putea afecta pierderile și dispune de o metodă adecvată de măsurare a acestor factori. O CPC ia în considerare cel puțin factorii de risc specificați pentru următoarele tipuri de instrumente financiare, dacă este cazul:

- (a) contracte pe rata dobânzii: factorii de risc corespunzători ratelor dobânzii pentru fiecare monedă în care CPC compensează instrumente financiare. Modelarea curbei de randament este divizată în diferite segmente de scadență pentru a reflecta variațiile volatilității ratelor pe parcursul curbei de randament. Numărul de factori de risc asociați depinde de complexitatea contractelor pe rata dobânzii compensate prin CPC. Riscul de bază, care decurge din variațiile, imperfect corelate, dintre ratele dobânzii la titlurile de stat și alte rate ale dobânzii cu venit fix, trebuie să fie evidențiat separat;

▼B

- (b) contracte legate de cursul de schimb: factori de risc pentru fiecare valută în care CPC compensează instrumente financiare și pentru cursul de schimb dintre moneda în care sunt făcute apeluri în marjă și moneda în care CPC compensează instrumente financiare;
 - (c) contracte pe acțiuni: factori de risc pentru volatilitatea emisiunilor individuale de acțiuni pentru fiecare dintre piețele compensate prin CPC și pentru volatilitatea diverselor sectoare ale pieței de capital în ansamblul său. Complexitatea și natura tehnicii de modelare pentru o anumită piață corespund expunerii contrapărții centrale la piața globală, precum și gradului de concentrare a acesteia pentru fiecare emisiune individuală de acțiuni pe piața în cauză;
 - (d) contracte pe mărfuri: factori de risc care iau în considerare diferitele categorii și subcategorii de contracte pe mărfuri și instrumente derivate asociate compensate prin CPC, inclusiv, dacă este cazul, variațiile randamentului de comodatitate între pozițiile în instrumente derivate și pozițiile în numerar pe marfa respectivă;
 - (e) contracte pe credite: factori de risc care iau în considerare riscul apariției subite a unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, inclusiv riscul cumulat rezultat în urma mai multor situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, riscul de bază și volatilitatea ratei de recuperare.
- (2) De asemenea, în simulările sale de criză o CPC ține cont în mod corespunzător cel puțin de următoarele aspecte:
- (a) corelații, inclusiv cele între factorii de risc identificați și contractele similare compensate prin CPC;
 - (b) factori care corespund volatilității implicite și istorice a contractului compensat;
 - (c) caracteristici specifice ale oricăror contracte noi care urmează să fie compensate prin CPC;
 - (d) riscul de concentrare, inclusiv pentru un membru compensator și pentru entitățile din grupurile membrilor compensatori;
 - (e) interdependențele și relațiile multiple;
 - (f) riscurile relevante, inclusiv riscul de schimb valutar;
 - (g) limitele de expunere fixate;
 - (h) riscul de corelare.

*Articolul 53***Simulări de criză privind resursele financiare totale**

(1) Programul de simulări de criză al unei contrapărți centrale garantează că aceasta dispune de o combinație de marje, contribuții la fondul de garantare și alte resurse financiare suficientă pentru a acoperi cel puțin situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a celor doi membri compensatori față de care aceasta are cele mai mari expuneri în condiții de piață extreme dar plauzibile. Programul de simulări de criză analizează, de asemenea, pierderile potențiale care rezultă din situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a entităților care fac parte din același grup ca și cei doi membri compensatori față de care CPC are cele mai mari expuneri în condiții de piață extreme dar plauzibile.

▼B

(2) Programul de simulări de criză al unei contrapărți centrale garantează că marjele sale și fondul său de garantare sunt suficiente pentru a acoperi cel puțin situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a membrului compensator față de care CPC are cele mai mari expuneri, sau a celui de-al doilea și a celui de-al treilea membru compensator, în cazul în care suma de expunerilor lor este mai mare, în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(3) CPC efectuează o analiză aprofundată a pierderilor potențiale pe care le-ar putea suferi și evaluează pierderile potențiale la nivelul pozițiilor membrilor compensatori, inclusiv riscul ca lichidarea acestor poziții să aibă un impact asupra pieței și a gradului de acoperire al marjei contrapărții centrale.

(4) Dacă este cazul, o CPC are în vedere, în simulările sale de criză, efectele situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui membru compensator care emite instrumente financiare compensate prin CPC sau instrumentele suport ale instrumentelor derivate compensate prin CPC. Dacă este cazul, sunt luate în considerare și efectele situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui client care emite instrumente financiare compensate prin CPC sau instrumente suport ale instrumentelor derivate compensate prin CPC.

(5) Simulările de criză ale unei contrapărți centrale țin cont de perioada de lichidare prevăzută la articolul 26.

*Articolul 54***Simulări de criză privind resursele financiare lichide**

(1) Programul de simulări de criză al unei contrapărți centrale referitor la resursele sale financiare lichide garantează că acestea sunt suficiente în conformitate cu cerințele prevăzute la capitolul VIII.

(2) O CPC dispune de reguli și proceduri clare și transparente pentru a remedia situațiile de insuficiență a resurselor financiare lichide, descoperite cu ocazia simulărilor sale de criză, astfel încât să se asigure decontarea obligațiilor de plată.

O CPC dispune, de asemenea, de proceduri clare pentru utilizarea rezultatelor și a analizei simulărilor sale de criză, în vederea evaluării și a adaptării gradului de adecvare a cadrului său de gestionare a riscului de lichiditate și a furnizorilor de lichidități.

(3) Scenariile simulărilor de criză utilizate în cadrul simulărilor de criză privind resursele financiare lichide iau în considerare modul de concepere și de operare al contrapărții centrale și cuprind toate entitățile care ar putea prezenta riscuri de lichiditate semnificative la adresa acesteia. Aceste simulări de criză țin cont, de asemenea, de orice legături puternice sau expuneri similare între membrii compensatori ai contrapărții centrale, inclusiv între alte entități care fac parte din același grup, și evaluează probabilitatea apariției mai multor situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată și a efectului de contagiune pe care l-ar putea avea situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată respective în rândul membrilor compensatori.

SECȚIUNEA 5

Acoperirea și utilizarea rezultatelor testelor

Articolul 55

Menținerea unui grad suficient de acoperire

(1) O CPC stabilește și menține proceduri pentru a identifica modificările condițiilor de piață, inclusiv creșterile volatilității sau reducerile lichidității instrumentelor financiare pe care le compensează, astfel încât să adapteze în cel mai scurt timp calcularea cerinței de marjă pentru a reflecta noile condiții de piață.

(2) O CPC efectuează teste pe marjele sale de ajustare pentru a se asigura că garanțiile pot fi lichidate cel puțin la valoarea corectată cu marja de ajustare în condiții de piață observate, extreme dar plauzibile.

(3) În cazul în care o CPC colectează marja la nivel de portofoliu, și nu la nivel de produs, aceasta reexaminează și testează în permanență compensările între produse. O CPC fundamentează aceste compensări pe o metodologie prudentă și semnificativă din punct de vedere economic, care reflectă gradul de dependență de preț între produse. În mod concret, o CPC testează modul în care se comportă corelațiile în timpul perioadelor caracterizate prin condiții de piață severe, atât efective cât și ipotetice.

Articolul 56

Reexaminarea modelelor pe baza rezultatelor testelor

(1) O CPC dispune de proceduri clare pentru a determina valoarea marjei suplimentare pe care ar putea fi necesar să o colecteze, inclusiv pe durata unei zile (*intraday*), și pentru a-și recalibra modelul de calculare a marjei în cazul în care testele *ex post* arată că modelul nu a funcționat conform așteptărilor, concluzia fiind că acesta nu identifică valoarea adecvată a marjei inițiale necesară pentru atingerea nivelului de încredere preconizat. În cazul în care o CPC a stabilit că este necesar să mărească marja, acest lucru se realizează prin următorul apel în marjă.

(2) O CPC evaluează sursa anomaliilor de testare evidențiate în cadrul testelor *ex post*. În funcție de sursa excepțiilor, CPC stabilește dacă este necesară o schimbare fundamentală a modelului de calculare a marjei sau a modelelor care stau la baza acestora și dacă este necesară recalibrarea parametrilor actuali.

(3) O CPC evaluează sursele anomaliilor de testare evidențiate în cadrul simulărilor de criză. CPC stabilește, pe baza surselor excepțiilor, dacă este necesară o schimbare fundamentală a modelelor sale, a metodelor acestora sau a cadrului său de gestionare a riscului de lichiditate sau dacă este nevoie de recalibrarea parametrilor și a ipotezelor actuale.

▼B

(4) În cazul în care rezultatele testelor indică un grad insuficient de acoperire al marjei, al fondului de garantare sau al altor resurse financiare, o CPC majorează gradul total de acoperire al resurselor sale financiare până la un nivel acceptabil prin următorul apel în marjă. În cazul în care rezultatele testelor indică insuficiența resurselor financiare lichide, CPC își majorează resursele financiare lichide până la un nivel acceptabil de îndată ce acest lucru este posibil din punct de vedere practic.

(5) La revizuirea modelelor sale, a metodologiilor acestora și a cadrului său de gestionare a riscului de lichiditate, o CPC monitorizează frecvența anomaliilor de testare recurente în scopul de a identifica și de a soluționa problemele în mod corespunzător și fără întârziere nejustificată.

*SECȚIUNEA 6****Simulări de criză în sens invers****Articolul 57***Simulări de criză în sens invers**

(1) O CPC efectuează simulări de criză în sens invers, concepute pentru a identifica în ce condiții de piață combinația dintre marja sa, fondul său de garantare și celelalte resurse financiare ale sale nu ar asigura o acoperire suficientă a expunerilor de credit, și pentru care resursele sale financiare lichide ar putea fi insuficiente. Atunci când efectuează astfel de teste, o CPC modelează condiții de piață extreme, care depășesc condițiile de piață considerate plauzibile, pentru a contribui la stabilirea limitelor modelelor sale, ale cadrului său de gestionare a riscului de lichiditate, ale resurselor sale financiare și ale resurselor sale financiare lichide.

(2) O CPC elaborează simulări de criză în sens invers adaptate la riscurile specifice ale piețelor și ale contractelor pentru care oferă servicii de compensare.

(3) O CPC utilizează condițiile definite la alineatul (1), iar rezultatele și analiza simulărilor sale de criză în sens invers contribuie la identificarea scenariilor extreme dar plauzibile în conformitate cu capitolul VII.

(4) O CPC raportează periodic comitetului de risc rezultatele și analiza simulărilor de criză în sens invers, într-o formă care respectă confidențialitatea, pentru a solicita opinia acestui comitet cu privire la revizuirea modelului său.

*SECȚIUNEA 7****Proceduri aplicabile în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată****Articolul 58***Testarea procedurilor aplicabile în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată**

(1) O CPC își testează și își reexaminează periodic procedurile aplicabile în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată pentru a se asigura că acestea sunt atât practice, cât și eficace. O CPC efectuează exerciții de simulare în cadrul testării procedurilor sale aplicabile în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

▼B

(2) În urma testării procedurilor sale aplicabile în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, o CPC identifică eventualele incertitudini și își adaptează în mod corespunzător procedurile în vederea atenuării incertitudinilor respective.

(3) Prin efectuarea de exerciții de simulare, o CPC verifică dacă toți membrii compensatori, dacă este cazul, clienții și alte părți interesate, contrapărțile centrale interoperabile și furnizorii de servicii conexe sunt informați în mod corespunzător și cunosc procedurile pe care le presupune un scenariu de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

*SECȚIUNEA 8****Validarea și frecvența testelor****Articolul 59***Frecvență**

(1) O CPC efectuează o validare cuprinzătoare a modelelor sale și a metodologiilor acestora cel puțin o dată pe an.

(2) O CPC efectuează o validare cuprinzătoare a cadrului său de gestionare a riscului de lichiditate cel puțin o dată pe an.

(3) O CPC efectuează o validare completă a modelelor sale de evaluare cel puțin o dată pe an.

(4) O CPC reexaminează relevanța politicilor specificate la articolul 51 cel puțin o dată pe an.

(5) O CPC analizează și monitorizează performanțele modelului său și gradul de acoperire al resurselor sale financiare în eventualitatea apariției unor situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată prin testarea *ex post* a gradului de acoperire al marjei cel puțin zilnic și realizarea unor simulări de criză utilizând parametri și ipoteze standard și predeterminate cel puțin zilnic.

(6) O CPC își analizează și își monitorizează cadrul de gestionare a riscului de lichiditate prin efectuarea cel puțin zilnic a unor simulări de criză privind resursele sale financiare lichide.

(7) O CPC efectuează cel puțin lunar o analiză aprofundată, în detaliu, a rezultatelor testelor, pentru a se asigura că scenariile simulărilor sale de criză, modelele sale și cadrul său de gestionare a riscului de lichiditate, precum și parametrii și ipotezele care stau la baza acestora sunt corecte. O astfel de analiză se efectuează mai frecvent în condiții de criză a pieței, inclusiv atunci când instrumentele financiare compensate sau piețele deservite manifestă un grad ridicat de volatilitate, devin mai puțin lichide, sau atunci când mărimea sau gradul de concentrare al pozițiilor deținute de către membrii compensatori ai contrapărții centrale crește semnificativ sau când se anticipează că o CPC se va confrunta cu condiții de criză a pieței.

(8) Analiza de sensibilitate se efectuează cel puțin lunar, pe baza rezultatelor testelor de sensibilitate. Această analiză se efectuează mai des atunci când piețele sunt neobișnuit de volatile sau mai puțin lichide sau atunci când mărimea sau gradul de concentrare al pozițiilor deținute de membrii compensatori ai contrapărții centrale crește în mod semnificativ.

▼B

(9) O CPC testează compensările între instrumente financiare și modul în care se comportă corelațiile în timpul perioadelor caracterizate prin condiții de piață severe, atât efective cât și ipotetice.

(10) Marjele de ajustare ale unei contrapărți centrale se testează cel puțin lunar.

(11) O CPC efectuează simulări de criză în sens invers cel puțin trimestrial.

(12) O CPC își testează și își reexaminează procedurile aplicabile în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată cel puțin trimestrial și efectuează exerciții de simulare cel puțin o dată pe an, în conformitate cu articolul 61. De asemenea, o CPC efectuează exerciții de simulare după orice modificare semnificativă a procedurilor sale aplicabile în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

*SECȚIUNEA 9****Orizonturi de timp utilizate la efectuarea testelor****Articolul 60***Orizonturi de timp**

(1) Orizonturile de timp utilizate pentru simulările de criză sunt definite în conformitate cu capitolul VII și includ condiții de piață extreme dar plauzibile, orientate spre viitor.

(2) Orizonturile de timp istorice utilizate pentru testele *ex post* includ date cel puțin din anul cel mai recent sau din momentul în care o CPC a început să compenseze instrumentul financiar în cauză, dacă această perioadă este mai mică de un an.

*SECȚIUNEA 10****Publicarea informațiilor****Articolul 61***Informații care trebuie făcute publice**

(1) O CPC face publice principiile generale care stau la baza modelelor sale și a metodologiilor acestora, natura testelor efectuate, împreună cu o sinteză de nivel înalt a rezultatelor testelor și a eventualelor acțiuni corective întreprinse.

(2) O CPC pune la dispoziția publicului aspectele esențiale ale procedurilor sale aplicabile în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, inclusiv:

- (a) circumstanțele în care se pot lua măsuri;
- (b) cine poate lua măsurile respective;
- (c) domeniul de aplicare al măsurilor care pot fi întreprinse, inclusiv modul în care sunt tratate atât pozițiile proprii, cât și pozițiile clienților, fondurile și activele;

▼B

- (d) mecanismele de îndeplinire a obligațiilor pe care le are CPC față de membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată;
- (e) mecanismele care contribuie la îndeplinirea obligațiilor membrului compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată față de clienții săi.

*Articolul 62***Intrare în vigoare și punere în aplicare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Punctul (h) de la secțiunea 2 din anexa I se aplică începând cu trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament în ceea ce privește tranzacțiile cu instrumente derivate, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (4) literele (b) și (d) din Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

⁽¹⁾ JO L 326, 8.12.2011, p. 1.

ANEXA I

**Condiții aplicabile instrumentelor financiare, garanțiilor bancare și aurului
care sunt considerate garanții foarte lichide**

SECȚIUNEA I

Instrumente financiare

În sensul articolului 46 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, garanțiile foarte lichide sub formă de instrumente financiare sunt instrumentele financiare care îndeplinesc condițiile prevăzute la punctul 1 din anexa II la prezentul regulament sau valorile mobiliare și instrumentele pieței monetare care îndeplinesc toate condițiile următoare:

- (a) CPC poate demonstra autorității competente că instrumentele financiare au fost emise de un emitent care are un risc de credit scăzut, pe baza unei evaluări interne adecvate, efectuate de CPC. La efectuarea unei astfel de evaluări, CPC utilizează o metodologie bine definită și obiectivă, care nu se bazează integral pe avize externe și care ia în considerare riscul care decurge din faptul că emitentul își are sediul într-o anumită țară;
- (b) CPC poate demonstra autorității competente că instrumentele financiare au un risc de piață scăzut, pe baza unei evaluări interne adecvate, efectuate de CPC. La efectuarea unei astfel de evaluări, CPC utilizează o metodologie bine definită și obiectivă, care nu se bazează integral pe avize externe;
- (c) sunt exprimate într-una dintre următoarele monede:
 - (i) o monedă pentru care CPC poate demonstra autorităților competente că are capacitatea de a gestiona riscul în mod corespunzător;
 - (ii) o monedă în care CPC compensează contracte, în limita garanției necesare pentru a acoperi expunerile contrapărții centrale în moneda respectivă;
- (d) sunt transferabile în mod liber și nu sunt afectate de constrângeri de reglementare sau de natură juridică și nici de pretenții formulate de terți care ar putea împiedica lichidarea;
- (e) există pentru aceste instrumente o piață activă de vânzare directă sau de contracte repo, cu un grup diversificat de cumpărători și vânzători, la care CPC poate demonstra că are acces fiabil, inclusiv în condiții de criză;
- (f) se publică în mod regulat date fiabile privind prețurile acestor instrumente;
- (g) nu sunt emise de:
 - (i) membrul compensator care furnizează garanțiile sau o entitate care face parte din același grup ca și membrul compensator, cu excepția cazului obligațiunilor garantate și numai dacă activele cu care sunt garantate respectivele obligațiuni sunt segregate în mod corespunzător într-un cadru juridic solid și îndeplinesc cerințele prevăzute de prezenta secțiune;
 - (ii) o CPC sau o entitate care face parte din același grup ca și CPC;
 - (iii) o entitate a cărei activitate implică furnizarea de servicii esențiale pentru funcționarea contrapărții centrale, cu excepția cazului în care respectiva entitate este o bancă centrală din SEE sau o bancă centrală de emisiune a unei monede în care CPC are expuneri;
- (h) nu fac în alt mod obiectul unui risc de corelare semnificativ.

▼B*SECȚIUNEA 2**Garanții bancare*

1. O garanție bancară comercială, în limitele convenite cu autoritatea competentă, îndeplinește următoarele condiții pentru a fi acceptată ca garanție în conformitate cu articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012:
 - (a) este emisă pentru a garanta un membru compensator nefinanciar;
 - (b) a fost emisă de un emitent în legătură cu care CPC poate demonstra autorității competente că are un risc de credit scăzut, pe baza unei evaluări interne adecvate, efectuate de CPC. La efectuarea unei astfel de evaluări, CPC utilizează o metodologie bine definită și obiectivă, care nu se bazează integral pe avize externe și care ia în considerare riscul care decurge din faptul că emitentul își are sediul într-o anumită țară;
 - (c) este exprimată într-una dintre următoarele monede:
 - (i) o monedă pentru care CPC poate demonstra autorităților competente că are capacitatea de a gestiona riscul în mod corespunzător;
 - (ii) o monedă în care CPC compensează contracte, în limita garanției necesare pentru a acoperi expunerile contrapărții centrale în moneda respectivă;
 - (d) este irevocabilă, necondiționată, iar emitentul nu poate invoca nicio exceptare sau derogare legală sau contractuală pentru a se opune achitării garanției;
 - (e) poate fi onorată, la cerere, pe perioada de lichidare a portofoliului membrului compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată care a furnizat garanția fără nicio constrângere de reglementare, juridică sau operațională;
 - (f) nu este emisă de către:
 - (i) o entitate care face parte din același grup ca și membrul compensator nefinanciar acoperit de garanție;
 - (ii) o entitate a cărei activitate implică furnizarea de servicii esențiale pentru funcționarea contrapărții centrale, cu excepția cazului în care respectiva entitate este o bancă centrală din SEE sau o bancă centrală de emisiune a unei monede în care CPC are expuneri;
 - (g) nu face în alt mod obiectul unui risc de corelare semnificativ;
 - (h) este acoperită integral de garanții care îndeplinesc următoarele condiții:
 - (i) nu fac obiectul riscului de corelare pe baza unei corelații cu calitatea creditului garantului sau a membrului compensator nefinanciar, cu excepția cazului în care riscul de corelare a fost corect atenuat prin aplicarea unei marje de ajustare la valoarea garanției;
 - (ii) pot fi accesate rapid de CPC și sunt indisponibile în caz de faliment, în eventualitatea situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată simultane al membrului compensator și al garantului.
 - (i) caracterul adecvat al garantului a fost ratificat de consiliul de administrație al contrapărții centrale după o evaluare completă a emitentului și a cadrului juridic, contractual și operațional al garanției, pentru a avea un nivel de certitudine ridicat în ceea ce privește eficacitatea garanției, și a fost comunicat autorității competente.
2. O garanție bancară emisă de o bancă centrală îndeplinește următoarele condiții pentru a fi acceptată ca garanție în conformitate cu articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012:
 - (a) este emisă de o bancă centrală din SEE sau de o bancă centrală de emisiune a unei monede în care CPC are expuneri;

▼ B

- (b) este exprimată într-una dintre următoarele monede:
 - (i) o monedă pentru care CPC poate demonstra autorităților competente că are capacitatea de a gestiona riscul în mod corespunzător;
 - (ii) o monedă în care CPC compensează tranzacții, în limita garanției necesare pentru a acoperi expunerile contrapărții centrale în moneda respectivă;
- (c) este irevocabilă, necondiționată, iar banca centrală emitentă nu poate invoca nicio exceptare sau derogare legală sau contractuală pentru a se opune achitării garanției;
- (d) poate fi onorată în perioada de lichidare a portofoliului membrului compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată care a furnizat garanția fără nicio constrângere de reglementare, juridică sau operațională.

SECȚIUNEA 3**Aur**

Aurul constă în lingouri de aur pur la standardul „good delivery” recunoscut și îndeplinește următoarele condiții pentru a fi acceptat ca garanție în conformitate cu articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012:

- (a) este deținut direct de CPC;
- (b) este depozitat la o bancă centrală din SEE sau la o bancă centrală de emisiune a unei monede în care CPC are expuneri, care dispune de mecanisme adecvate pentru a asigura protejarea drepturilor de proprietate asupra aurului ale membrilor compensatori sau ale clienților și permite contrapărții centrale să aibă acces rapid la aur atunci când este necesar;
- (c) este depozitat la o instituție de credit autorizată, astfel cum este definită în temeiul Directivei 2006/48/CE, care dispune de mecanisme adecvate pentru a asigura protejarea drepturilor de proprietate asupra aurului ale membrilor compensatori sau ale clienților și permite contrapărții centrale să aibă acces rapid la aur atunci când este necesar și să demonstreze autorității competente că aurul are un risc de credit redus, pe baza unei evaluări interne adecvate, efectuate de CPC. La efectuarea unei astfel de evaluări, CPC utilizează o metodologie bine definită și obiectivă, care nu se bazează integral pe avize externe și care ia în considerare riscul care decurge din faptul că instituția de credit își are sediul într-o anumită țară;
- (d) este depozitat într-o instituție de credit dintr-o țară terță care este supusă și care se conformează unor reguli prudențiale considerate de autoritățile competente ca fiind cel puțin la fel de stricte ca și cele prevăzute în Directiva 2006/48/CE și care dispune de practici contabile, de proceduri de custodie și de mecanisme de control intern solide și dispune de mecanisme adecvate pentru a asigura protejarea drepturilor de proprietate asupra aurului ale membrilor compensatori sau ale clienților, permite contrapărții centrale să aibă acces rapid la aur atunci când este necesar, iar CPC poate demonstra autorității competente că instituția respectivă are un risc de credit redus, pe baza unei evaluări interne adecvate, efectuate de CPC. La efectuarea unei astfel de evaluări, CPC utilizează o metodologie bine definită și obiectivă, care nu se bazează integral pe avize externe și care ia în considerare riscul care decurge din faptul că instituția de credit își are sediul într-o anumită țară.

ANEXA II

Condiții aplicabile instrumentelor financiare foarte lichide

1. În sensul articolului 47 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, instrumentele financiare pot fi considerate instrumente financiare foarte lichide, cu un risc minim de credit și de piață, dacă sunt titluri de creanță care respectă toate condițiile următoare:
 - (a) sunt emise sau garantate de în mod explicit de:
 - (i) un guvern;
 - (ii) o bancă centrală;
 - (iii) o bancă multilaterală de dezvoltare enumerată în partea 1 secțiunea 4.2 din anexa VI la Directiva 2006/48/CE;
 - (iv) Fondul european de stabilitate financiară și Mecanismul european de stabilitate, după caz;
 - (b) CPC poate demonstra că acestea au risc scăzut de credit și de piață pe baza unei evaluări interne efectuate de către CPC. La efectuarea unei astfel de evaluări, CPC utilizează o metodologie bine definită și obiectivă, care nu se bazează integral pe avize externe și care ia în considerare riscul care decurge din faptul că emitentul își are sediul într-o anumită țară;
 - (c) intervalul de timp mediu până la scadență al portofoliului contrapărții centrale nu depășește doi ani;
 - (d) sunt exprimate într-una dintre următoarele monede:
 - (i) o monedă pentru care CPC poate demonstra autorităților competente că are capacitatea de a gestiona riscurile; sau
 - (ii) o monedă în care CPC compensează tranzacții, în limita garanțiilor primite în moneda respectivă;
 - (e) sunt transferabile în mod liber și nu sunt afectate de constrângeri de reglementare și nici de pretenții formulate de terți care ar putea împiedica lichidarea;
 - (f) există pentru aceste instrumente o piață activă de vânzare directă sau de contracte repo, cu un grup diversificat de cumpărători și vânzători, inclusiv în condiții de criză, la care CPC poate demonstra că are acces fiabil;
 - (g) se publică în mod regulat date fiabile privind prețurile acestor instrumente.
2. În sensul articolului 47 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, contractele derivate pot fi de asemenea considerate investiții financiare foarte lichide, cu risc de credit și de piață minim, dacă sunt încheiate în scopul:
 - (a) acoperirii riscului aferent portofoliului unui membru compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată în cadrul procedurii de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată a contrapărții centrale; sau
 - (b) acoperirii riscului valutar care decurge din cadrul de gestionare a lichidităților al contrapărții centrale, stabilit în conformitate cu capitolul VIII.

În cazul în care contractele derivate sunt utilizate în astfel de împrejurări, utilizarea acestora se limitează la contractele derivate pentru care se publică în mod regulat date fiabile privind prețurile și la perioada de timp necesară pentru a reduce riscul de credit și riscul de piață la care este expusă CPC.

Politica CPC în ceea ce privește utilizarea contractelor derivate este aprobată de consiliul de administrație după consultarea comitetului de risc.